

SPORTUL Popular

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LÎNGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XII Nr. 2896 * Marți 2 octombrie 1956 * 8 pagini 25 bani

A III-a ediție a campionatelor internaționale de tir ale R. P. R.

- INTRECERILE INCEP MIINE PE POLIGONUL TUNARI
- LA „STARTUL” PROBELOR VOR FI PREZENȚI CAMPIONI ȘI RECORDMANI MONDIALI, OLIMPICI ȘI EUROPENI

Recordmanul mondial al probei de armă liberă calibru mare (1139 p.). Anatolii Bogdanov (U.R.S.S.).

Capitala patriei noastre a primit în ultimele două zile și continuă să primească și astăzi numeroși oaspeți: participanții la a III-a ediție a campionatelor internaționale de tir ale R.P.R. Competiția pe care o va găzdui poligonul Tunari (același pe care anul trecut s-au desfășurat campionatele europene) se bucură de un deosebit interes fiind pentru majoritatea trăgătorilor un ultim și edificator examen înaintea Jocurilor Olimpice de la Melbourne. De altfel în această privință campionul și recordmanul R. P. Bulgaria la pistol viteză, Todor Kozlovski, ne-a declarat: „Am participat la campionatele europene de tir desfășurate anul trecut în frumoasa dv. Capitală. Am învâțat multe atunci și performanța pe care am reușit-o anul acesta (60/586 p.) se datorește tocmai schimbului de experiență făcut cu trăgătorii sovietici și cei români. Concursul care începe mâine va fi pentru noi o adevărată olimpiadă și cu toate că nu sperăm să obținem primele locuri vom lupta pentru o comportare dintre cele mai bune.”

Conducătorul delegației, antrenorul de stat pentru tir, Zahari Zahariev l-a completat: „N-a exagerat cu nimic Todor când a spus că pentru noi campionatele internaționale de tir ale R.P.R. înseamnă de fapt o „mică olimpiadă”. La aceste întreceri vor lua parte mulți dintre fruntașii tirului mondial, și cum noi, până acum, nu sintem în vederile selecționerilor pentru Melbourne, avem ocazia să vedem la lucru o parte dintre cei mai buni trăgători din lume și să învățăm de la ei cu prilejul acestor competiții. Săptămâna care va fi foarte strlucitoare iar rezultatele pe măsura numerelor sonore ale participanților.”

O ADEVĂRATĂ REEDITARE A CAMPIONATELOR EUROPENE

În holul elegantului hotel Athenee Palace am avut o interesantă discuție cu campionul european și recordmanul mondial al probei de pistol viteză, sovieticul E. Cerkasov.

— Ce părere aveți despre nivelul probei la care veți concura?

— Pistolul viteză, este una dintre cele mai dificile probe din tir. De aceea rezultatul nu poate fi prevăzut. Ceea ce vă pot spune însă cu siguranță este că nivelul concursului va fi foarte ridicat. Elocvent în această privință este faptul că vor lua parte primii clasai la campionatele europene (n.r. E. Cerkasov, V. Sorokin, V. Nasonov, Gh. Lichardopol) și că din multe puncte de vedere proba de pistol viteză va fi o reeditare a disocului de anul trecut. Eu am realizat anul acesta 60/591 p.,

dar în ultimul timp colegii mei V. Sorokin, care la începutul anului a tras mai slab, s-a „supărat” și acum realizează cifre excepționale. N-ar fi exclus ca titlul de campion internațional să fie hotărât tot de un baraj!”

— Despre participarea vitezistilor sovietici la J.O. ce ne puteți spune?

— Doresc mult să-mi reprezint țara la Melbourne. Dar în aceeași măsură doresc și colegii mei Sorokin, Nasonov și Kalincento (acesta din urmă se pregătește la Lvov). Cu toate acestea nu vor pleca... decît doi!”

Discuția cu recordmanul mondial și campionul european E. Cerkasov, părerile celorlalți participanți și mai ales cercetarea ultimelor performanțe realizate de competitori, ne-au convins de faptul că din multe puncte de vedere, întrecerile care încep mâine pe poligonul Tunari intrinsec atribuțiile uruși dintre cele mai „tari” concursuri desfășurate pînă acum, în acest an, în lume. Un nou exemplu: la proba de armă liberă calibru redus poziția culcuș vor participa trei dintre recordmanii mondiali oficiali ai probei (Iosif Sirbu, O. Jensen și B. Peberlein) și unul... neoficial (tânărul Peter Sender), toți fiind realizatorii adevărați performanțe: 400 p. din 400 posibile!

R. P. UNGARA VA FI REPREZENTATA DE LOTUL OLIMPIC

Lotul sportivilor din R.P. Ungară care se află de ieri în Capitală, cuprinde pe următorii trăgători pistol viteză: Gyönyöri, Kun, Takacs; pistol precizie: A. Balogh, F. Decsey; armă liberă calibru redus: S. Krebsz, I. Holup; talere: N. Kulin.

Iată ce ne-a declarat conducătorul lotului Gyula Berzetej: „Ne-am deplasat la București cu componenții lotului olimpic. Dintre ei cel mai valoros rezultat aparține lui K. Takacs (pistol viteză: 60/590 p.). Pentru noi, concursul reprezintă ultima verificare înainte de plecarea la Melbourne și chiar o selecție în vederea acestor întreceri.”

La întreceri vor fi prezenți, în calitate de arbitri, indianul K. G. Prabhu și maghiarii Gyula Csán și Istvan Kasparek. Au sosit de asemenea, H. Lönnberg, secretarul federației de tir din Suedia și Imre Toth, președintele federației de tir din R. P. Ungară care va studia construcția poligonului Tunari pentru a ajuta la proiectul poligonului ce se va construi la Budapesta.

După delegațiile U.R.S.S., R.P. Bulgaria, R.P. Ungare și R. P.

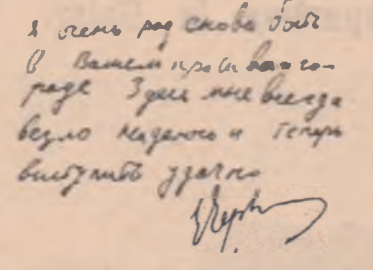
„Sînt foarte bucuroși să mă aflu din nou în frumosul dvs. oraș. Aici mi-a mers totd-auna bine. Sper și de data aceasta să concurez cu succes”. E. Cerkasov

Polone care au sosit ieri în Capitală, urmează să seosească astăzi loturile de sportivi din Italia, Dan marca, R.P.F. Iugoslavia și R. Cehoslovacia.

MIINE PE POLIGONUL TUNARI

Iată programul zilei I-a a campionatelor: ora 8 deschiderea festivă; ora 8.30 armă liberă calibru mare (120 focuri); ora 9 pistol precizie și prima manșă a probei de talere (100 t.).

H. NAUM

Forțele Armate ale R. P. R., straje a patriei și a păcii

Întregul nostru popor muncitor sărbătorește astăzi Ziua Forțelor Armate ale R.P.R. Ziua de 2 Octombrie va rămîne neștearsă în amintirea fiecărui cetățean al patriei noastre, ca moment de mare însemnătate în lupta de eliberare de sub jugul fascist, pentru dobîndirea independenței și suveranității naționale, pentru o viață mai bună. În această zi, în anul 1943, guvernul sovietic a aprobat constituirea pe pămîntul sovietic a primei unități de voluntari români, divizia Tudor Vladimirescu, creație a Partidului Comunist Român, nucleu al unei armate cu adevărat populare.

Ziua de 2 Octombrie ne reamîntește totodată de lupta eroică a celor 15 divizii românești care, cot la cot cu vitejii ostași sovietici, din Frontul II Ucrainean, au purtat 383 lupte și bătălii, eliberînd 2831 localități și capturînd un număr de peste 100.000 de prizonieri. Tradiționala sărbătoare a zilei de 2 Octombrie este o expresie a dragostei și încrederii pe care poporul muncitor o acordă Armatei noastre Populare, scut neînrîcat al cuceririlor obținute de clasa muncitoare, în strînsă alianță cu țărîna muncitoare, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Român. În însușirea meșteșugului armelor, a științei și artel militare, în minuirea tehnicilor moderne de luptă cu care au fost înzestrați ca și în acțiunile curajoase pentru ajutorarea populației în cursul unor calamități naturale (viscol, inundații), în pregătirea militară ca și în munca susținută pentru ajutorarea cetățenilor în campaniile agricole, ostașii și comandanții Armatei noastre Populare, își dovedesc zi de zi atașamentul față de popor, față de clasa muncitoare, față de drumul victorios al patriei spre socialism. Străine de orice scopuri agresive, gata să

pună oricînd stăvilă acțiunilor criminale ale aștătorilor la un nou război, Forțele Armate ale R.P.R. sînt o adevărată armată a păcii.

Pe bună dreptate și-a cucerit Armata noastră Populară renumele de „școală a poporului”. Partidul Muncitoresc Român, prin comandanții, organe politice, organizații P.M.R. și U.T.M., educă pe tinerii ostași în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, al vitejiei perseverenței, vigilenței și disciplinei. În cadrul Forțelor Armate ale R.P.R., ostașii capătă, alături de deprînderi sănătoase menite să-i întărească în calitate de cetățeni ai patriei, constructori ai socialismului, un prețios ajutor în vederea lărgirii orizontului cultural, politic și educativ precum și posibilitatea de a se califica în meserii de mare importanță economică. În această vastă acțiune educativă, sportul joacă un rol de frunte. Pregătirea fizică face parte integrantă din procesul de instrucție militară, iar participarea la competițiile sportive militare, la întrecerile pentru cucerirea insignei U.M.A. a devenit o chestiune de cinste pentru majoritatea ostașilor. Sportiva fruntași din cadrul Forțelor Armate ale R.P.R. și-au câștigat respectul și aprecierea maseilor de lăbitori ai sportului, prin frumoasa lor comportare în competițiile interne și internaționale.

Ziua Forțelor Armate ale R.P.R. constituie un prilej de rodnic bilanț, în toate domeniile vieții și muncii ostășești. În această zi, Forțele Armate ale R.P.R., mîndrele a constructorilor socialismului din țara noastră, raportează cu cinste Partidului și Guvernului că și îndeplinesc înalta misiune de apărătoare ferme ale independenței și suveranității naționale, de dîrză straje a păcii și socialismului.

După trei zile de concurs

R. P. Romîna — R. P. Polonă 137 — 124 p. la natație

Reprezentativa de natație a R.P. Romîne și-a păstrat o bună parte din avantajul acumulat în primele două zile ale concursului, obținînd după consumarea probelor disputate ieri, o victorie de prestigiu în fața înotătorilor, săritorilor și jucătorilor de polo pe apă polonezi. La sfîrșitul întrecerilor punctajul general era favorabil sportivilor romîni cu 137-124.

Probele de înot desfășurate ieri nu au prilejuit nici înotătorilor romîni și nici oaspeților rezultate care să depășească așteptările noastre. Totuși, merită să subliniem unele din aceste performanțe. Vom începe cu Maria Both, care a înnotat distanța de 100 m. spate, în timpul de 1:16,1, deci la o zeceime de secundă de cea mai bună performanță a ei. Apoi vom cita pe înotătorul Mihail Vasiliu, care la capătul probei de 200 m. spate a realizat un nou record de juniori categoria I-a și a II-a. Timpul obținut: 2:40,6 (vechitul record de juniori cat. I-a — 2:45,2 îi aparținea lui St. Ionescu, iar cel de juniori cat. II-a 2:45,4 era deținut de Klaus Kovacs). De la oaspeții vom remarca pe Gremłowski (19:05,9 — 1500 m. liber), Sambala (1:08,5 — 100 m. spate), Cziz (1:08,4 — 100

m. fluture juniori) și stafeta 4 x 100 m. mixt seniori (4:29,6).

În jocurile de polo pe apă disputate ieri victoria a revenit tot echipei romîne. Seniorii cu o formație în care Deutsch, Nagy și Szabo au înlocuit pe Marinescu, Bădiță și Al. Popescu, au desfășurat un joc spectaculos cu acțiuni variate, datorită cărora au depășit la scor echipa poloneză. Rezultat final 10-1 (4-1). Au marcat: Simon (4), Hos-

podar (2), Bordi, Nagy, Zahan, Szabo, de la învingători și Kedzia de la învinși. S-au remarcat: Hospodar, Nagy (R.P.R.), Kedzia, Gadzikiewicz (R.P.P.). La juniori scorul final a fost de 5-1 (2-1), prin punctele realizate de Chirvăsuta (2), Neacsu, Blajek Kelemen pentru învingători și Lutomsky pentru învinși.

Iată acum rezultatele tehnice: 100 m. liber seniori: 1. Tolkaczew-

ski (P) 59,0; 2. Mroczkowski (P) 59,9; 3. Novac (R) 1:01,4; 4. Rujinski (R) 1:01,8; 100 m. spate seniori: 1. Sambala (P) 1:08,5; 2. Iaskiewicz (P) 1:11,1; 3. Măndoiu (R) 1:11,1; 4. Botz (R) 1:12,4; 400 m. liber juniori: 1. Camănski (R) 5:01,8; 2. Belszik (P) 5:06,1; 3. St. Ionescu (R) 5:09,8; 4. Aluhna (P) 5:14,0; 200 m. bras juniori: 1. Oanță (R) 2:45,2; 2. Kulucki (P) 2:50,8; 3. Csiky (R) 2:55,9; 4. Butacinski (P) 3:07,0; 100 m. fluture juniori: 1. Cziz (P) 1:08,4; 2. Zahan (R) 1:11,1; 3. Glovacki (P) 1:12,7; 4. Schmaltzer (R) 1:13,2; 4 x 100 m. mixt seniori: 1. Polonă (Sambala, Petruszewicz, Raczkowski, Tolkaczewski) 4:29,6; 2. Romînia (Măndoiu, Mitrofan, Popescu, Rujinski) 4:37,3; 1500 m. liber seniori (h. c.): 1. Gremłowski (P) 19:05,9; 100 m. spate femei (h. c.): Maria Both (R) 1:16,1; 200 m. spate juniori (h. c.): Kiczinski (P) 2:34,8; 100 m. fluture femei (h. c.): Alicya Kleminska (P) 1:19,9.

Clasamentul general după efectuarea săriturilor de la platforma (10 m.) arată astfel: 1. Herbert Wiltemberger (R) 138,85; 2. Klaus Wiltemberger (R) 133,55; 3. Henryk Bochynek (P) 124,32; 4. Ryszard Morawski (P) 113,50.

Iată-l pe Marian Racinski (R.P. Polonă) în cursa de 100 m. fluture

Din experiența colectivelor sportive

N-am intitulat astfel această rubrică, cu pretenția de a oferi colectivelor sportive o imagine completă a felului în care trebuie să se lucreze într-o unitate de bază a mișcării sportive, socotind că experiența de ani de zile a cadrelor obștești din fruntea colectivelor ca și schimbările de experiență organizate deseori, pe scară locală, îndeplinesc acest rol. De aceea ne vom rezuma la câteva aspecte — pozitive și negative — reflectând felul în care unele colective rezolvă probleme la zi.

CONCURSURI DE CASA BINE ORGANIZATE

Înțelegând necesitatea de a continua activitatea sportivă de imense începuturi prin Spartachada de vară cu concursuri organizate pe scară locală, colectivul Progresul Orașul Stalin a inițiat o largă întrecere polisportivă adresată tinerilor din cele 34 de cercuri și a denumit această competiție „Progresiada pe anul 1956”. Acest fapt, ca și vasta acțiune propagandistică inițiată în jurul competiției (afișe, panouri, dotarea cu premii, decernarea unei onoare cercului sportiv cu cea mai mare mobilitate) au contribuit la desfășurarea cu succes a întrecerilor, care au intrat în faza pe colectiv. Iată un mod interesant de a rezolva problema — atât de neglijată — a organizării concursurilor de casă.

COMISIA G.M.A. ÎȘI FACE DATORIA

Știind, din proprie experiență, că de dăunătoare ar fi numirea unor oameni neinteresați sau nepriecpuți în comisia G.M.A., comitetul colectivului sportiv Recolta Ciinenj (raionul Brezoi) a socotit că din această comisie trebuie să facă parte oameni care iubesc cu pasiune sportul și au cunoștințe (elementare cel puțin) în acest domeniu. Într-adevăr, noua comisie G.M.A. din care fac parte Costin Danes, directorul școlii elementare, instructorul sportiv V. Ionescu, secretarul sfatului popular, N. Horumbă și este condusă de G. Gustescu, directorul căminului cultural, a dovedit că de îndreptățită a fost socoteala consiliului colectivului. Până acum, la startul di-

feritelor concursului G.M.A. s-au prezentat peste 100 de tineri și tinere, 71 reușind să cucerească însigna.

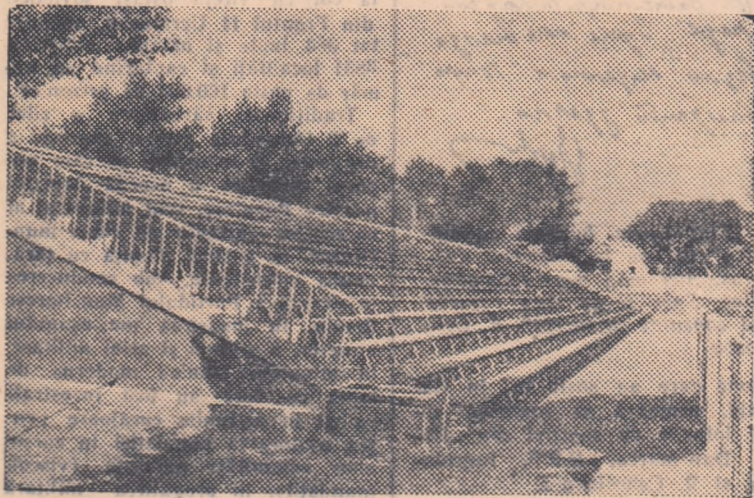
CONCURENȚA NELOIALĂ

Unele colective Locomotiva din regiunea Stalin (concret: colectivele Locomotiva Blaj și Orașul Stalin) s-au gândit probabil să vină în ajutorul celor însărcinați cu aprovizionările de iarnă ale populației, permițând amatorilor de combustibil bun și ieftin să se înfrupte din construcțiile lemnoase ale respectivelor baze sportive. Așa se face că din baza sportivă a colectivului Locomotiva Blaj a rămas o simplă amintire, iar colectivul Locomotiva Orașul Stalin și-a transformat terenul de sport în drum vicinal și bază de aprovizionare gratuită cu lemne de foc.

Luând în glumă lucrurile, am spune că este vorba de o concurență neloială pe care cele două colective o fac întreprinderii „Combustibilul”. Dar cum astfel de aspecte nu îndeamnă deloc la calamburii, semnalam (cu toată seriozitatea) consiliului central al asociației Locomotiva condamnabila nepăsare a consilierilor celor două colective față de propriile lor bunuri.

(după corespondențele trimise de C. Gruia, C. Mustăță și A. Stănescu).

Noi construcții sportive la Galați

Stadionul „Portul roșu” din Galați. Noua și frumoasa tribună — amenajată în acest an — are o capacitate de aproximativ 2.500 de locuri și satisface — pentru moment — cerințele... spectatorilor. Din noua tribună, mii de spectatori urmăresc acum întreceri de fotbal, rugby, handbal și mai rar — competiții atletice.

LOVITURA DE PEDEAPSĂ

SARMANELE SALTELE...

Emoționantele tragedii ale celor „Două orfeline”, ale lui Jean Valjean și Edmond Dantes, la un loc prezintă o simplă... floare la ureche față de zguduătoarele drame prin care au trecut niște... saltele de lupte din Cluj.

Mai întâi, ele au fost lăsate în voia soartei 5 săptămâni într-o încăpere a colectivului sportiv Energia Constructor Cluj. Apoi, au fost ridicate și transportate la sediul colectivului sportiv Energia Metalul Cluj. Aci, însă, în loc să fie adăpostite într-o sală au fost aruncate claie peste grămadă pe terenul de baschet. Un sportiv privind spre saltelele lăsate sub cerul liber (și care costaseră 15.000 lei) l-a întrebat pe tovarășul Salamon:

— Bine, dar dacă plouă?

— Dacă plouă, avem recoltă bună, i-a răspuns. Lasă că odată și odată le băgăm noi în sală. Într-o bună zi — probabil plătisii și ei de altă așteptare — norii au început să se scuture deasupra Clujului. A plouat două zile în șir (o ploaie teribilă, cu gheață), iar bițele saltele au avut mult de pătimit mai ales că

nu erau prevăzute nici cu umbrele sau jularine. Ploaia aceasta a fost un argument decisiv pentru conducătorii colectivului Energia din Cluj, tov. Soomon și Fehervari, care au hotărât în sfârșit, să bage saltelele în sală. Dar calvarul lor nu se terminase încă. „Plouate” — și la propriu și la figurat — saltelele s-au trezit într-o sală a căreia podea era îmbibată de apă, motorină și alte produse petrolifere. Cu alte cuvinte, saltelele nimeriseră... din

IN PATRU RINDURI

Pe marginea surprizei din meciul C.C.A. — Dinamo Bacău.

Da, nimeni nu se aștepta și de aici tot tîmbălău! Dar cu Dinamo, C.C.A. și-a găsit — firească — Bacăul!

lac în puț. Abia scăpaseră de apă și dăduseră de motorină. Dar dacă saltelele erau nevoite să îndure astfel de vitregii din partea soartei nemiloase, să nu creded că luptătorii stăteau mai pe roze. Saltelele s-au îmbibat cu motorină, astfel că de fiecare dată cînd un luptător se suie pe saltea

Discuții despre atletism — punind punctul pe „i”

Maestrul sportului A. Coman:

„Există o prăpastie între calitățile fizice ale aruncătorilor și pregătirea lor tehnică”

Am să încerc să prezint pe scurt cauzele care împiedică dezvoltarea performanțelor noastre la aruncări. În primul rînd există o prăpastie între calitățile fizice ale aruncătorilor și pregătirea lor tehnică. Se neglijează deci un principiu de necontestat și anume că tehnica trebuie greșită pe calitățile fizice. La noi se intră în domeniul tehnic neglijîndu-se calitățile fizice ale sportivilor. Mai mult decît atât, aceste calități nici nu sînt măcar dezvoltate. Din aceste două cauze cred că apare plafonarea. Totodată, sînt de părere că se cunoaște insuficient dozarea efortului mai ales în antrenamente și că se poate remarca chiar o greșită planificare a ciclurilor de antrenament. Antrenorii, care nu totdeauna sînt recrutați dintre foștii practicieni, nu sînt nici specializați pe probe. Ei nu cunosc de cele mai multe ori individualitatea sportivului, după mine factorul primordial în obținerea performanțelor. Totodată, antrenorii nu fac schimb de experiență și colegii lor, din cadrul comisiei centrale, nu le înlesnește această posibilitate. De obicei, antrenamentele se fac pe grupe, tuturor membrilor lor aplicîndu-se același program. În ceea ce-i privește pe atleți, ei suferă de pe urma lipsei de continuitate în pregătire cu aceiași antrenori.

Sînt de părere că printre activiștii de frunte ai CCFS și ai comitetelor de cultură fizică și sport orășenești, raionale și regionale, sînt prea puțini activiști din rîndul foștilor sportivi. Astfel, ca inspector la atletism figurează un nespecialist, însuși antrenorul de stat nu a practicat niciodată atletismul, iar la lot înțînesc pe Andrei Nagy de asemenea fără un trecut atletic. Generalizînd, pot spune că sînt promovate cadre lipsite de calificarea necesară.

Să exemplific acum ce înseamnă schimbarea antrenorului pentru un sportiv: Erika Scherer, care a fost descoperită și antrenată de prof. Kumer, a urcat la Neapole în această primăvară 13,50 m. La 15 septembrie, la București, ea a dat 12,89 m. Iată care i-au fost antrenorii în acest timp: Kumer, Tacorian, Iovănescu, Tacorian. În tot nu există antrenori specializați pentru sulită și nici pentru greutate. Antrenorii care au fost la concursuri peste hotare, la

revenirea în țară nu și-au împărtășit observațiile colegilor lor. Nici măcar antrenorii care se ocupă în țară de sportivii din echipa noastră reprezentativă nu li se arată greșelile săvîrșite de elevii lor în concursurile în care respectivi antrenori nu au fost de față. În plus, după marile întreceri nu se face o analiză temeinică, o discuție largă privind desfășurarea și comportarea atleților noștri, astfel ca să se poată trage concluzii și să se îndrepte lucrurile.

Dintr-o eroare tipografică în articolul: „Prof. C. Iovănescu: „La sprint nu progresăm pentru că metoda de antrenament este greșită” publicat în ziarul nostru de simbulă 29.IX.1956, s-a strecurat o greșeală. Textul corect este următorul: „Am să repet și eu că nu se face o individualizare a antrenamentului...” în loc de „Am să repet și eu să nu se facă o individualizare a antrenamentului”.

CARNET ATLETIC

BUCUREȘTI. La sfîrșitul săptămîinii trecute a avut loc un nou concurs rezervat alergătorilor de semi-fond și fond. Iată cele mai bune rezultate înregistrate cu acest prilej: **BARBATI:** 800 m.: Eugen Danzîu (St.) 1:54,2; Alex. Dumitrache (Din.) 1:54,9; Ion Puică (St.) 1:56,4; 3000 m.: Cristea Dinu (Energ.) 8:59,4 **FEMEI:** 500 m.: Florica Dumitru (Loc.) 1:15,2 — nou record al R. P. R. (vechiul record Georgeta Mogoș 1:16,3).

PLOEȘTI. În cadrul unui concurs local tînarul atlet Valeriu Jurcă (Voința) a realizat un nou record republican de triatlon pentru juniori de categoria a doua. Iată rezultatele sale: 100 m. — 11,8 sec.; lungime — 6,23 m.; greutate — 11,36 m. Punctajul total este de 1.748 (cu 332 p. mai bun decît vechiul record).

Amelia Kresias, corespondent

BUCUREȘTI. Stadionul Tineretului a adăpostit întreceri dintre elevii și elevele centrelor de atletism pentru copii. La startul diverselor probe au fost prezenți peste 200 copii. Concursul a cunoscut un frumos

succes. Cele mai bune rezultate au fost înregistrate la **BAIEȘI:** 50 m. (I): Dinu Popa (TD) 7,5; 60 m. (II): Laurențiu Petrescu (TD), Al. Solomea (Loc.) și Gh. Dragu (TD) toți 7,8; 400 m.: C. Bellu (Sc. sport.) 59,5; lungime (I): Dinu Popa (TD) 4,30; lungime (II): Grig. Marinescu (Prog.) 5,51; Mireza Axente (TD) 5,13; Fabian Dresner (Centrul II) 5,04; înălțime (I): Șerban Popescu (TD) 1,40 m.; înălțime (II): Grig. Marinescu (Prog.) 1,75 m.; Drăgan Ovesea 1,55 m.; greutate (II): Dan Serafim (Prog.) 11,95 m.; **FETE:** 40 m. (I): M. Matulea (Rec.) 6,1; 50 m. (II): Olivia Karola (Sc. sport.) 7,5; lungime (I): M. Matulea (Rec.) 4,18 m.; lungime (II): Val. Smărăndoiu (Sc. sport.) 3,91 m.; înălțime (I): C. Alexandrescu (Loc.) 1,20 m.; înălțime (II): Val. Smărăndoiu (Sc. sport.) 1,33; greutate (II): Anca Gurău (Sc. sport.) 9,38 m.

În cadrul aceleiași concurs echipa de ștafetă 4x800 m. a colectivului Recolta M. A. (Brendörler, Cămărașu, Stădeker, Pirvu), realizînd timpul de 8:26,8, a stabilit un nou record republican de juniori.

Nicolae D. Nicolae, corespondent

Despre antrenorii regionali

De cîțva timp și-au început activitatea pe lângă comitetele regionale C.F.S. un număr însemnat de antrenori regionali, repartizați de către Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lângă Consiliul de Miniștri.

În legătură cu activitatea acestora, ziarul nostru s-a adresat tov. S. Barani — directorul Direcției Instruirii Sportive din cadrul C.C.F.S. Publicăm mai jos răspunsurile la întrebările noastre:

INTREBARE: Cu ce scop au fost repartizați antrenorii regionali?

RASPUNS: Obiectivul central care a determinat repartizarea antrenorilor regionali îl constituie dezvoltarea și sprijinirea pe o bază mai largă a principalelor ramuri de sport, precum și îmbunătățirea muncii de instruire și antrenament a cadrelor tehnice din întreaga țară. Păstrînd o strînsă legătură cu inspecțiile pe ramuri de sport și cu antrenorii de stat, antrenorii regionali vor aduce o contribuție directă în aplicarea metodelor și înțelegerea de pregătire a sportivilor din colective și un sprijin efectiv în activitatea organelor locale de cultură fizică și sport.

INTREBARE: Care sînt sarcinile antrenorilor regionali?

RASPUNS: Printre principalele sarcini ale acestora sînt

prevăzute îndrumarea și controlul, în colective, în ceea ce privește pregătirea sportivilor fruntași și a celor susceptibili de a intra în loturile republicane; descoperirea elementelor tinere, valoroase; preocuparea pentru ridicarea nivelului profesional al antrenorilor, instructorilor și arbitrilor din regiunile respective; controlul asupra bazelor și inventarului sportiv.

Totodată, antrenorii regionali îndrumă și controlează cadrele tehnice locale în întocmirea planurilor de pregătire și în privința modului cum se efectuează pregătirea echipei reprezentative de regiune sau oraș.

INTREBARE: Cîți asemenea antrenori activează într-o regiune?

RASPUNS: În raport cu necesitățile regiunilor, C.C.F.S. a repartizat cîte 4—5 antrenori pe lângă fiecare comitet regional, fiecare dintre aceștia răspunzînd de activitatea a 2—3 ramuri de sport. Considerăm că acești antrenori vor îndeplini așteptările noastre, deoarece ei au la bază o bună pregătire (absolvenți ai I.C.F. sau antrenori clasificați în categoria I), iar munca lor se desfășoară pe teren, în mijlocul maselor de sportivi și a colectivelor locale.

JACK BERARIU
GEORGE MIHALACHE

Comportarea echipei noastre masculine în campionatul mondial de volei de la Paris

După campionatele europene de volei din 1955 de la București, au fost în străinătate unii, mulți din Franța, care au contestat valoarea echipei masculine a R. P. Române și meritul său de a ocupa locul al II-lea pe continent, punând succesul de atunci al voleibaliștilor noștri aproape exclusiv pe seama modului în care i-a susținut publicul spectator, adică pe seama „galeriei”. Se înțelege că, oricât de mult ai fi considerat aceasta drept o „glumă” — și chiar una de prost gust — totuși trebuia să fii de acord asupra necesității unei grabnice și categorice confirmări a rezultatului din 1955, respectiv a valorii voleiului nostru masculin. Este o parte însemnată a misiunii cu care am plecat jucătorii din echipa reprezentativă a țării la Paris și de care, cum se știe, s-au achitat în întregime.

Cum au reușit-o, de asemenea cunoașteți: dovedind — nu numai prin locul al II-lea ocupat în clasamentul final, ci mai ales prin jocul desfășurat — că titlul de „vice-campion al Europei” nu le fusese acordat de complezență și că meritul pe deplin chiar unul superior, pe acela câștigat acum, de „vice-campioni mondiali”.

CITEVA CUVINTE DESPRE CEEA CE TREBUIE SĂ NE BUCURE...

De fapt, explicații la o mare biruință, care face cinste în general mișcării de cultură fizică și sport și în special voleiului din țara noastră.

În primul rând, trebuie spus că echipa R. P. Române a arătat la Paris că s-a bucurat, în cea mai mare măsură, de o bună pregătire. Deci nota „bine” în primul rând antrenorilor lotului, Gheorghe Petrescu și Nicolae Sotir. Pentru... diferența până la „foarte bine”, cum a fost cea a formației termine, rămâne să vorbim mai jos.

Să subliniem deocamdată că voleibaliștii noștri s-au remarcat acolo ca posesori ai unei tehnici superioare — îndeosebi a atacului — cunoscând întreaga gamă a amănuntelor acestui capitol. Dintre toate echipele, a noastră a fost aceea care s-a împus cel mai mult prin forța și varietatea, prin capacitatea cerebrală și de luptă a atacului, de altfel, una din principalele sale arme în campionatul de la Paris.

Factorii primordiali ai victoriilor și succesului final l-au constituit însă, fără doar și poate, progresul însemnat realizat de voleibaliștii noștri fruntași în ceea ce privește gândirea, orientarea tactică în funcție de adversar sau de situația jocului și, în raport direct cu aceasta, patriotismul fierbinte de care au dat dovadă și pentru care în special li se cuvin cele mai frumoase cuvinte de laudă. Într-adevăr, pe de o parte e necesar să scoatem în evidență faptul că nici o reprezentativă n-a demonstrat că știe alt de bine decât echipa R. P. Române să se adapteze jocului adversarului, servindu-i fiecăruia în parte, cu precizie, tocmai replica tactică mai puțin convenabilă; iar, pe de altă parte, să nu omitem vigoarea, impetuozitatea, avântul cu care sportivii noștri au reușit să se redreseze moral și să refacă handicapul care le îngreunase sensibil misiunea prin pierderea primului meci, cu formația R. P. Polone.

ȘI O SEAMA DE CUVINTE DESPRE CEEA CE NU MAI POATE SA NE ÎNCINTE

S-ar zice că date fiind cele de mai sus și fiind seama de frumosa aureolă a acestui înalt loc II în ierarhia mondială, asemenea cuvinte ce vizează aspecte negative sînt... deplasate. Dar nu-i de loc așa. Pentru că, dacă-i adevărat că locul câștigat e foarte bun, nu-i mai puțin adevărat că el nu ne poate totuși mulumi de astă dată, cînd, mai clar decît oricînd, am dovedit că-l merităm și-l putem obține pe primul, care, cum se spune, ne-a trecut „pe sub nas”. Și e numai vina noastră.

Trebuie roșite foarte răspicat acestea, fiind mai necesar decît oricînd a se lua măsuri de precauție, pentru ca nîmbul locului și faima actuală să nu ne poarte cumva către îngim-

fare, automulțumire și, în consecință, spre desconsiderarea sarcinii ce ne revine de acum încolo. Care este aceasta? Desigur, aceea a unei munci asidue, plină de râvnă și seriozitate, pentru lichidarea deficiențelor din cauza cărora jucătorii noștri nu au cucerit acum titlul mondial.

Ca atare, în primul rînd nu trebuie uitată o clipă înțelegerea cu echipa R. P. Polone și învățăturile pe care din păcate ni le-a prilejuit: nici un adversar nu e „ușor” și dinainte învins, nici unul nu trebuie subapreciat.

Totodată, va trebui muncit cu strășnicie pentru ca echipa noastră reprezentativă să-și piardă faima starturilor sale proaste, a lentei sale încălziri în indiferent ce competiție. Este o lacună la fel de mare ca și aceea a înconstanței, a scăderii ritmului de joc manifestată în aproape toate meciurile de jucătorii noștri, care, astfel, se păgubesc deseori singurii de victorii deosebit de prețioase. Așa cum a fost cazul de pildă în înțelegerea cu echipa R. Cehoslovace, pierdută cu 2-3 după acel ecuatant și concludent 2-0 la seturi și care, încheiată cu o victorie, nu ar fi însemnat nici mai mult nici mai puțin decît... titlul mondial.

Va fi de asemenea neapărat necesar să se lucreze cu sporită grijă pentru pregătirea generală a jucătorilor în defensivă, în special a tehnicii și tacticii individuale, care prezintă încă serioase deficiențe, chiar la jucătorii cei mai buni (Roman, Ponoza, Miculescu, Nicolae). E vorba îndeosebi de viteza de reacție, cu grave scăderi în execuția dublajelor și plonjoanelor, de poziția nu totdeauna satisfăcătoare la primirea mingii și în general de insuficiența elasticitate și pregătire a intervențiilor defensive acrobatică, în care priviții voleibaliștii sovietici ne pot fi și pe mai departe un strălucit exemplu. Și, în sfîrșit, mai multă grijă pentru punerea la punct a acțiunilor blocajului, care nici de astă dată nu ne-a scutit de emoții și de amare reflecții. Înainte de toate însă, ne-a privat în mare parte de o victorie: în meciul cu voleibaliștii polonezi.

ÎN ÎNCHEIERE CUVINTELE EVIDENȚIERI

Înainte de toate, căpitanul echipei, Ștefan Roman, cel mai bun atacant al nostru și care a rezolvat majoritatea situațiilor critice ale echipei. Alături de el, Jean Ponoza, același inteligent conducător de joc și realizator de surpriză pe care-l cunoaștem, dar căruia de data aceasta i se cuvin suplimentare laude pentru spiritul său de abnegație, jucînd aproape toate meciurile într-o prelungită criză de colită.

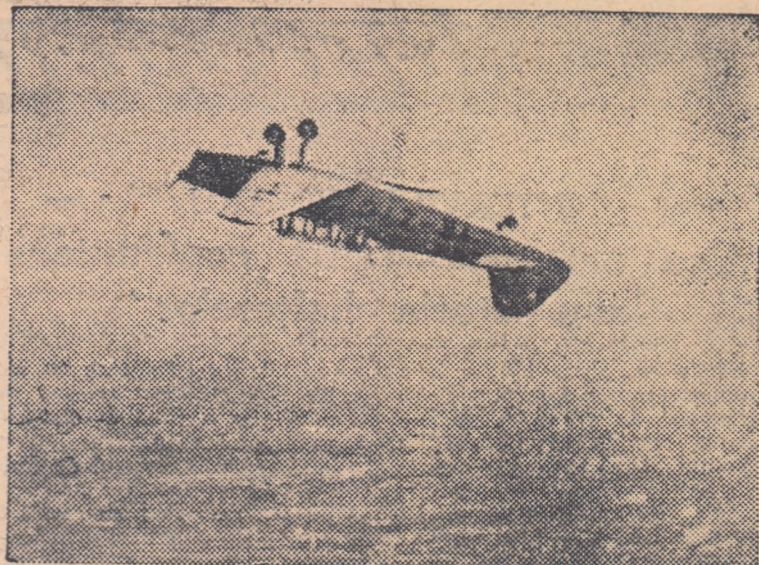
Apoi Caius Miculescu și Horațiu Nicolae, ale căror acțiuni ofensive au cucerit pur și simplu — prin varietatea și forța lor — publicul spectator. În ordine, Marcel Ruscescu (evidențiat în largă măsură pentru calmul, pentru combativitatea și randamentul său superior la blocaj) și Alexandru Mușat (cel mai bun om al echipei noastre în defensivă, din păcate accidentat în meciul cu reprezentativa U.R.S.S. și nemaiputînd fi apoi folosit); Gabriel Cherebeșiu și Gheorghe Corbeanu, amîndoi confirmînd total valabilitatea încrederii acordată și nădejde puse în ei, au fost utilizați cu mult succes ca elemente de bază ale echipei. Cu o pregătire mai apropiată de cea completă, primul Corbeanu, foarte bun în atac, se înscrie însă și el pe lista celor ce trebuie să dea mai multă atenție apărării. Rezerve utile, Constantin Mitroș și Sebastian Mihăilescu, dar mai cu seamă primul, Mihăilescu activînd în genere cu mult sub nivelul așteptărilor și al posibilităților sale în apărare. Mai puțin utilizați, Dumitru Mediana și Eduard Derziș au constituit rezerva de ultimă instanță a echipei, corespunzînd în general de fiecare dată sarcinii încredințate.

Tuturor, odată în plus, laude pentru frumoasa comportare, dar în același timp și repetarea îndemnului să nu uite nici o clipă datorită ce le revine în urma acestui succes, care le impune și mai multă seriozitate decît pînă acum în munca de pregătire, avînd mereu în perspectivă țelul pe care pot și trebuie să-l atingă: titlul de campioni ai lumii.

CONSTANTIN FAUR

Mingea trasă de Horațiu Nicolae a „spart” pur și simplu blocajul jucătorilor francezi. Încă un punct în dreptul echipei noastre pe tabela de marcat a ultimei sale învingeri susținute în campionatul mondial.

Aspect din concursul de selecție de la București. Se dispută proba de acrobație

Competiții fără public Reportaj în viteză printre piloți, aeroplan și starteri

Vestea că în curînd va avea loc campionatul republican de zbor cu motor organizat de Aeroclubul Central al R.P.R. s-a răsplădit cu înfăptă în rândurile tinerilor care au îndrăgit sportul cu avionul. Și iată-i aergînd fără zăbavă pe aerodroame, în timpul lor liber, pentru a prinde vremea bună de zbor, pentru a se pregăti cît mai bine în vederea marii competiții. Dar mai întîi ei trebuie să se întreacă în concursurile de selecție care vor desemna pe cei mai buni piloți sportivi, pe cei care vor lua startul primei probe a campionatului republican de zbor cu motor pe anul 1956.

Firește, ne-am grăbit să sosim și noi pe terenul centrului de antrenament al aviatorilor sportivi din București, căcînd zorii iarba îngălbenită pe care avioanele o culcau la pămînt sub suflul neiertător al elicii. Ne-a întîmpinat o fată.

— Ce faceți dvs. aici? am întrebă. Și aviațoarea sportivă Florica Bănculescu-Stoneschi, inginer la fabrica Grivița, ne-a răspuns scurt:

— Imi fac antrenamentul de zbor. Sper să intru în campionatul republican.

Și ne-a lăsat repede, îndreptîndu-se spre avionul care aștepta liniștit, cu elicea învîrtîndu-se la „ralent”, semnalul starterului. De altfel, în clipa următoare făceam cunoștință cu șeful centrului, singurul aviator „bătrîn” de ne cîmp, Andrei Constantinescu. Putere. La punctul de zbor tineret și iar tineret. Gheorghe Pătrăscu, lucrător în Comitetul de Stat al Planificării, Victor Macarie, student la Institutul Politehnic, Adrian Nicolae, actor, și alții îndrăgostiți de frumusețea sportului cu aripi. Îndată ne-am dumirit că ne găsim în plin concurs. Prima probă: aterizări la punct fix pe direcții diferite — cu vînt de față, cu vînt lateral și din spate. Reduci motorul în aer și vii în zbor planat spre pămînt în așa fel încît avionul să se oprească exact între două stegulețe. Iar jos co-

misia măsoară cu metrul. Ai venit scurt, penalizare. Ai depășit, iar penalizare. Iar cu trinele nu mai poți lucra. Au fost scoase înaintea probelor...

Nerv? Ochi? Reflexe? Atenție? Toate la un loc.

Am asistat apoi la circuitul de regularitate pe distanța de 300 km. Concurentul trebuie să atingă în zbor două puncte de control situate undeva departe pe traseu. Dar unde sînt aceste puncte la care „pîndesc” cronometrării? Pilotul sportiv a primit la decolare un plic în care i se indică un reper, de pildă un oraș, la care trebuie să ajungă. Pe celelalte le află deschizînd plicul în timpul zborului. Și atunci încep calculele de navigație, într-o joc simțului de orientare. Și minutele trec, iar avionul fuge, fuge mereu.

O întîrziere de 30 minute atrage descalificarea. Întîrzieri sau avansuri la punctele de control, nu numai de minute dar chiar și de secunde, aduc alte penalizări. Ba, mai mult, la fiecare punct de control cronometrării așează pe un panou niște litere enorme, mereu altele, pentru fiecare concurent. La întoarcerea din circuit, pilotul sportiv trebuie să indice comisiei litera pe care a zărit-o jos pe pămînt. A uitat? A trecut mai sus de 50 m. sau mai jos deasupra punctului? Descalificarea sigură.

Dar cu aceasta concursul nu s-a terminat. Cea de a treia probă cuprinde un program standard de acrobație aeriană rapidă, combinată cu acrobație lentă. Am asistat cu emoție la desfășurarea acestei probe la care nu știi ce să admiri mai întîi: eleganța cu care tinerii piloți sportivi înscriu pe cer adevărate arabescuri, precizia execuției, măiestria pilotajului? Greu de descris. Și nu sîntem decît în concursurile de selecție. Ce va fi însă la întrecerea cea mare care începe miine la Ploiești?

Aviatorii sportivi au cuvîntul.

ION VALERIU POPA

Despre un derbi al categoriei secundare la rugbi

Duminică s-a reluat activitatea competițională a echipelor care activează în prima categorie a campionatului republican de rugbi. Totuși, recordul de public a fost înregistrat la un joc de categoria B: Știința București și Energia-Minerul București. Nu știm încă dacă, asemenea spectatorului de fotbal, care caută jocuri frumoase mai curînd în campionatul orașenesc sau al categoriei B, și obișnuiții meciurilor de rugbi a început să procedeze întocmai, dar este sigur că oel veniți duminică dimineața la jocul dintre Știința și Energia Minerul nu au avut ce regreta: meciul a fost frumos și interesant, cu câteva încercări spectaculoase, cu loviturile de picior căzute și cu numeroase ocazii favorabile ratate.

Pe noi, ne-a preocupat mai mult să întrevădem care va fi echipa ce urmează să participe anul vi-

ștor la jocurile primei categorii. Emiteau pretenții la fel de justificate ambii adversari. Știința București a învins pe merit și la un scor destul de concludent: 14-6 (3-3) demonstrînd o certă valoare și o mai justă orientare în joc. Astfel, ne-a plăcut în mod deosebit acțiunea înaintașilor în margine (prinderea balonului cu multă siguranță, transmiterea lui către jurnăbătea la grămadă, șuruburi etc.) ca și atacurile liniei de trei sferturi (mai ales pentru viteza lor, pentru transmiterea corectă a balonului și mai puțin în ceea ce privește adîncimea și direcția de alergare a celor care purtau balonul). Este prematur poate să vorbim despre promovarea Științei, dar așa cum a jucat duminică ea se prezintă drept cea mai îndreptățită candidată pentru campionatul categoriei A de anul viător.

Învinși nu s-au menținut în general la nivelul învingătorilor, deși au avut perioade de dominare, unele chiar îndeajuns de înastente. Echipa are o serie de jucători cu o bună pregătire, dar care nu pot da randamentul așteptat din cauza diferențelor de valoare care-i separă încă de alții jucători și pe de altă parte, fiindcă mijloacele lor fizice nu-i mai ajută în suficientă măsură. Antrenorul formației Energia Minerul trebuie să procedeze cu mai mult curaj și cu mai puțin sentimentalism atunci cînd este vorba despre alcătuirea echipei. În acest sens, sîntem de părere că în linia de trei sferturi ar trebui să-și găsească loc mai mulți tineri, chiar dacă „statele” lor de serviciu nu sînt prea îndelungate. Se simte nevoia ca acest compartiment să acționeze mai rapid și mai... curajos în apărare. Atunci Minerul va reveni pe primul

plan al categoriei și-și va câștiga poate chiar locul, deținut cîndva, în prima categorie, la rugbi. E. V.

★

Iată celelalte rezultate ale meciurilor desfășurate duminică: categoria A: Energia Minerul Petroșani — Știința Cluj 3-0 (0-0); categoria B: Selecționata Timișoara — Progresul I Buc 6-0 (0-0); Progresul F. B. — Știința Iași 9-6 (3-3); Energia Metalul S.M.C. Constanța — Progresul Teouci 5-0 (5-0); Progresul Sibiu — Locomotiva Cluj 6-6 (5-6); Știința Galați — Energia Flacăra Ploiești 3-3 (0-3); Știința Timișoara — Energia Metalul București 0-0; Voinea Cluj — Energia Lupeni 3-0 (3-0); Flamura roșie Orașul Stalin — Locomotiva Buzău 9-3 (3-0).

INTERVIUL NOSTRU

„Cea mai pasionantă confruntare din istoria halterelor”

Nikolai Ivanovici Lucikin este un nume care n-are nevoie de prezentări. Șeful catedrei de haltere la Institutul de Cultură Fizică din Kiev, pedagog și antrenor virtuos, metodist cu mare reputație, talentat publicist și autor de cărți, N. I. Lucikin este pe drept cuvânt considerat un adevărat părinte al școlii sovietice de atletică grea.

Specialistul sovietic a fost unul din arbitrii întâlnirii triumfătoare R.D.G. — R.P.B. — R.P.R., disputată recent în Capitală. Ocazia de a afla chiar din gura reputatului profesor părerea asupra apropiatului turneu olimpic de haltere era prea tentantă pentru a-i putea rezista. Iată-ne deci în compania lui Nikolai Ivanovici — cunoscut nouă încă din 1950, când a finit un curs de pregătire a antrenorilor la București — regăsindu-l la fel de tînăr, în neschimbată vervă și bună dispoziție.

— „Turneu olimpic de haltere? Fără îndoială cea mai pasionantă confruntare a celor puternici, din străvechii istorie a atleticii grele”, a spus N. I. Lucikin abordînd direct problema care ne interesa.

— Nu începe îndoială — am intervenit — că toată lumea așteaptă cu nerăbdare reeditarea duelului, devenit tradițional, dintre halterofili sovietici și cei americani.

— „Și noi îl așteptăm. Din 1952 americanii n-au mai reușit să-și ia revanșa pe care au cîntat-o consecutiv, dar fără succes, la trei campionate mondiale. De data aceasta lupta va fi mai dură ca oricînd, pentru că ambele echipe alinază la Melbourne tot ce au mai bun în sportul halterelor”.

— Cine vor fi cei șapte „olimpici” sovietici — am întrebat. Nikolai Ivanovici ne-a răspuns zîmbind: „Lucrul acesta eș putea să vă întreb și eu”. Apoi rîzînd: „Iată o întrebare la care nu pot răspunde și care de pe acum dă... dureri de cap selecționarilor noștri. Să-i înțelegem... Din zeci de sportivi la fel de buni nu-i lucru ușor să alegi numai șapte”.

— Totuși, vă rugăm să ne dați câteva puncte de reper.

— „Firește — continuă profesorul Lucikin — la categoria cea mai ușoară Vladimir Stogov, campion și recordman mondial, nevîns în ultimii trei ani, este unul din marii favoriți ai probei. Dar, ce ne facem la categoria imediat următoare, în limitele căreia cei doi campioni ai lumii, Cimșkic și Udodov, sînt serios concuși de foarte tînărul Evghenii Minaev? Această situație la categoria ușoară unde rămîne de ales între Kostilev, Ribnik și tînărul dar excepțional de puternic Habudinov. Bogdanovski pare liderul categoriei semimijlocie, iar Lomakin și Stepanov cei mai buni la categoria imediat superioară. În sfîrșit, la semigrea Arcadii Vorobiov prin recentul său record mondial (462 kg.) se impune senator de drept. Dar și aici, ca pretutindeni de altfel, a saltul tineretului este furtunos”.

— Ce ați aflat despre pregătirile principalilor Dvs. adversari halterofili din S.U.A.?

— „Ca totdeauna americanii vor cînta să contrabalanseze handicapul forțînd la categoriile superioare. La grea firește, Paul Anderson merge fără concurență”.

— Om sau fenomen este acest Anderson?

— „De ce această întrebare? Firește om, dar unul înzestrat cu calități naturale excepționale (greutate 160 kg.) dublate de un antrenament perseverent și un regim de viață strict”.

— Considerați recenta sa performanță de 533 kg. drept o limită?

— „Pentru Paul Anderson nu. L-am văzut de mai multe ori și

pot afirma că tehnica sa nu s'arveste încă întru totul marile posibilități fizice. Cred că mai este capabil de progres”.

— Care ar fi raportul de forțe în celelalte categorii?

— „La semigrea se așteaptă din nou „duelul” Vorobiov — Stephard. Dar nu e exclus ca... în ajutorul lui Stephard (invins ultima dată de Vorobiov) să fie trimiși Shemanski sau Davis care acum sînt amîndoi grei, dar au posibilități practice să facă 90 kg. Recent, Davis a marcat la triatlon excelența performanță de 499 kg., dar în limitele categoriei grea.

Nu se știe încă la ce categorie se va fixa Tommi Korno. Ziarele americane scriu că ar fi probabilă „impingerea” sa la categoria mijlocie. Personal, însă, cred că va concura tot la semimijlocie în care deține de altfel titlul mondial. La categoria cea mai ușoară Charles Vinci va fi onus probabil lui Stogov. Prin prisma progresului de care este capabil tînărul și talentatul halterofil american lupta se anunță foarte interesantă”.

— Ce șanse vedeți pentru celelalte națiuni?

— „Ca totdeauna, și la aceste jocuri olimpice, surprizele nu sînt excluse. Iranul, Coreea de Sud, Canada vor alinia echipe de temut. Pentru primele șase locuri vor mai concura halterofili din Franța, Bulgaria, Finlanda, Polonia etc.

Nikolai Ivanovici s-a uitat apoi la ceas. Peste cîteva minute era așteptat la o conferință metodică cu antrenorii romîni. Din fericire însă epuizase toate întrebările notate pe carnet...

VALERIU CHIOSE

La J. O.: cel mai important concurs de gimnastică al acestui an

— scurtă analiză a șanselor echipelor participante —

Numai două luni ne mai despart de cel mai însemnat eveniment sportiv al anului, olimpiada de la Melbourne. Gimnaștii și gimnastele de pretutindeni, ca dealtfel sportivii tuturor națiunilor, au ca principal obiectiv o comportare cât mai frumoasă și — eventual! — obținerea mult doritelor medalii olimpice. În consecință ei își desăvîrșesc pregătirile începînd cu multe luni în urmă. Desigur că și la ediția a XVI-a a Jocurilor Olimpice va fi consemnată din nou valoarea ridicată și constantă a unor frunțași, consacrați în marile competiții anterioare. Totuși, deși anul acesta numărul echipelor participante este mai mic decît al celor care s-au în-

trecut la olimpiada de la Helsinki, progresele înregistrate în ultimii ani de unele reprezentative vor face ca marile întreceri de la Melbourne să fie viu disputate și să fie chiar supuse eventualelor surprize.

Gimnastica masculină va fi reprezentată la olimpiada din acest an de zece echipe din: U.R.S.S., R.F. Germană, Elveția, Japonia, R. Cehoslovacă, Finlanda, S.U.A., R.P. Bulgaria, Australia și R.P. Chineză. În afară de acestea, o serie de țări și-au înscris gimnaștii numai în concursul individual. Acestea sînt: Canada, Spania, Austria, Franța, Anglia, Luxemburg, R.P. Polonă, Suedia și R.P. Ungară. Echipa masculină a țării noastre nu

participă la Jocurile Olimpice de la Melbourne, deoarece valoarea actuală a gimnaștilor noștri nu atinge nivelul ridicat cerut de această mare competiție.

Dintre cele douăsprezece echipe feminine înscrise la olimpiada din acest an, se detașează în mod categoric reprezentativa Uniunii Sovietice campionată olimpică și mondială. În întrecerile supreme de la Helsinki (1952) și Roma (1954); gimnastele sovietice au cucerit primul loc pe echipe la diferite apreciable, înaintea sportivelor din țările de democrație populară. Calitatea principală a echipei campioane mondiale este omogenitatea. După rezultatele înregistrate pînă acum și în acest an echipa U.R.S.S. este prepondentă principală la titlul olimpic. Mult mai greu este de prevăzut ordinea celorlalte locuri de frunte, deoarece după echipa Uniunii Sovietice, cinci echipe au o valoare foarte apropiată, și desigur între ele se va da lupta pentru locurile 2—6. Este vorba de reprezentativele Ungariei, Cehoslovaciei, Poloniei, Bulgariei și a țării noastre. Dar și reprezentativele Italiei, Japoniei și R.P. Chineze pot produce surprize. În întrecerile pe echipe mai sînt înscrise și formațiile Australiei și S.U.A., iar în concursul individual vor evolua și gimnastele din Canada, Franța, Anglia, Luxemburg și Africa de Sud.

Echipa feminină a țării noastre a obținut în ultimii doi ani rezultate remarcabile care au situat-o printre frunțașele acestui sport. Acest lucru a fost confirmat în 1954 la campionatele mondiale de la Roma, unde reprezentativa noastră s-a clasat pe locul patru, întrecînd printre altele echipele Italiei, R.P. Polone, R.P. Bulgaria. Pentru a-și menține locul printre frunțașele gimnastele noastre vor trebui să apeleze la toate cunoștințele lor și în același timp să demonstreze de multă voință și calm. În afară reprezentativei U.R.S.S. (cea mai valoroasă formație), echipa romînă va avea adversare redutabile în gimnastele maghiare și cehoslovace, care ne-au depășit în marile întreceri internaționale de pînă acum. O luptă echilibrată se va da între gimnastele noastre și cele poloneze și bulgare. Cu acestea în întîlnirile anterioare ne-am împărtășit victoriile.

Pentru a ne da mai bine seama de valoarea apropiată ce există între echipele sus menționate, cităm cîteva rezultate înregistrate în acest an. În luna martie a avut loc la Kiev un mare concurs internațional, la care au participat cele mai bune echipe feminine din Europa. La acest concurs echipa R.P.R. a fost învinsă de reprezentativele U. R. S. S., Cehoslovaciei și Ungariei reușind să învingă numai pe gimnastele bulgare. (Polonezele n-au participat). În cadrul întîlnirilor directe echipa Poloniei a întrecut reprezentativa noastră la Varșovia (e drept că echipa romînă n-a beneficiat de aportul întregului lot), iar gimnastele bulgare au învins reprezentativa Ungariei și Cehoslovaciei, fapt care a constituit o mare surpriză.

Situația prezentată pe plan internațional, relevă și mai mult obligația ce revine echipei noastre la olimpiadă. Gimnastele romine sînt conștiente de importanța pe care o au Jocurile Olimpice din acest an și se pregătesc asiduă pentru a reprezenta cu cinste culorile patriei noastre și pentru a-și menține locul cucerit de ele în ierarhia mondială a acestei discipline sportive.

EMIL IENCEC

EVA LUPU

Emilia Vătășoiu

Se mai pot pregăti cicliștii noștri pentru Olimpiadă?

Titlul, poate desigur, surprinde, intrucît pînă acum nu s-a scris nimic în acest sens. Explicația stă în faptul că, în lista loturilor olimpice anunțate, ciclismul nu figurase. Iată, însă, că recent s-a propus de către conducerea C.C.F.S. problema participării la proba ciclistă de fond de la Melbourne. O asemenea perspectivă constituie, cum este și firește, o surpriză deosebită pentru iubitorii ciclismului.

Desigur, propunerea vădește preluarea pe care conducătorii mișcării noastre sportive o acordă sportului cu pedale; iar participarea la Olimpiadă deschide largi perspective și oferă grilele unei luni prețioase experiențe, precum și al unei înalte verificări. Dar, această interesantă propunere pune în discuție o problemă deosebit de importantă. Putem oare participa la Olimpiadă? Care sînt șansele noastre în proba sus amintită?

Să discutăm, deci, această serioasă problemă.

Pentru a putea face față unei curse de fond, de aproape 200 de km de circuit, mai exact 190,300 km, o cursă extrem de rapidă, cu zeci de hărțuiri și atacuri (potrivit specificului unei asemenea întreceri) este nevoie de o pregătire îndelungată și specială. Notăm că celelalte loturi olimpice se pregătesc în mod organizat de mai multe luni. Cicliștii noștri au avut un alt ritm de activitate, un alt gen de pregătire în decursul ultimelor luni: antrenamente și curse pe etape, cu urcușuri, cu drumuri dure uneori, în care, firește, rapiditatea nu a fost întotdeauna elementul esențial. În plus, cei mai buni cicliști ai noștri au acoperit multe mii de kilometri în cursul sezonului, atît în țară cît și peste hotare, majoritatea dintre ei resimțindu-se în mod evident. De pildă, Poreceanu a abandonat în ultima probă de fond din cauza unei boli de stomac, fapt care a ju-

fuențat, desigur, forma sa sportivă. Zanonii pare obosit, iar Ion Vasile, în ciuda remarcabilelor lui resurse fizice, se știe, că nu se acomodează cu probele rapide, în pluton și mai ales în cursele foarte animate. pe un circuit de 17,300 km de acoperit de 11 ori. Tudose nu a strălucit în campionatul de mare fond, Maxim acuză și el o oarecare uzură, ca și Ștefu, care nu a depășit nivelul unei comportări medii în ultima cursă pe etape. Chiar și Moiceanu, deși combativ de obicei, nu s-a ridicat nicîl el la un nivel deosebit. Singur C. Dumitrescu, din cei mai sus noțiți (propuși pentru lotul olimpic) ar fi capabil să facă față onorabil cursei de la Melbourne. Dar și lui i-ar fi trebuit — fără îndoială — o pregătire îndelungată și specifică pentru ca să poarte cu alte șanse într-o asemenea cursă. Cele 20—22 zile care mai rămîn pînă la plecarea spre Australia, considerăm că nu sînt suficiente pentru a aduce pe cicliști la un nivel de pregătire corespunzător. Desigur, se va munci temeinic în cele 20—22 zile și va fi și o probă de verificare, în care se va fixa probabil un barem. Baremul de 39 sau 40 km, pe o distanță de 190 km, poate fi foarte bine obținut de un grup de 8 alergători, care vor concura temeinic, hotărîți să scoată 39—40 km pe oră. Verificarea în atare caz nu va avea aspectul unui concurs, ci al unui antrenament comun și sever în care toți cei 8 — ca o echipă, — vor concura pentru media orară, care — repetăm — poate fi realizată.

Si, atunci care vor fi cei patru care să plece? În cazul că fiecare va dori să se evidențieze, atunci vom asista la o întrecere dură în care atingerea baremului devine în mod inevitabil problematică intrucît se va urmări mai mult victoria individuală. Și

în acest caz, iarăși, rezultatele verificării nu vor putea fi concludente.

Dar nici realizarea baremului nu este edificatoare pe deplin în ciclism, spre deosebire de alte sporturi, de pildă la atletism. Un grup de cicliști poate rula în ritm susținut (cu 40 km pe oră) de-a lungul a 180—200 km, dar, aceiași cicliști se pot clasa pe locuri slabe într-o probă pe aceeași distanță în care media orară a fost de numai 37—38 km, dar în care au fost create scheme tactice, s-au produs atacuri repetate și diferite acțiuni în grup sau individual. Or, tocmai aceasta lipsește, din păcate, la ora actuală cicliștilor noștri, (cîci posibilități fizice ar avea suficiente); justa orientare într-un pluton masiv și în plină viteză, într-o cursă pe circuit mic, rapiditatea și rezistența tot odată într-o aergare extrem de animată, cu zeci și zeci de sprinturi. Se știe că asemenea alergări nu am avut, pregătirea cicliștilor fiind de cu totul alt gen. La aceasta, mai trebuie să adăugăm și uzura firească după aproape 20.000 de km parcurși anul acesta în probe și antrenamente.

Reiese deci clar, după aceste sumare calcule, că nu vom putea participa la Olimpiadă (ori cît de frumoasă ar fi această perspectivă) cu posibilitățile pe care le avem, fără a ne fi pregătît din timp în acest sens. Acesta este punctul nostru de vedere care, de altfel, coincide cu cel al Comisiei Centrale de Ciclism. Punct de vedere diferit de cel al biroului colegiului de antrenori care este de părere să participăm.

Revine forului sportiv superior sarcina să cîntărească atent cele două opinii și să decidă dacă este cazul să depășim la Melbourne și o formație ciclistă ori nu.

Cîteva însemnări despre evoluția celor mai tineri călăreți

Spațiul nu ne îngăduie prea multe comentarii pe marginea con. cursului republican de călărie și a întâlnirii internaționale dintre juniorii asociațiilor RECOLTA (R.P.R.) și TRAKTOR (R.P.U.). Cele câteva însemnări cuprinse în cronică noastră se adresează — de data aceasta — tinerilor noștri călăreți a căror evoluție ne-a prilejuit nenumărate satisfacții. După cum a reieșit din rezultatele tehnice, tinerii reprezentanți ai asociației RECOLTA au cucerit 3 din cele 4 locuri I, obținând o concludentă victorie asupra juniorilor maghiari. Valoarea acestei performanțe poate fi mai lesne apreciată dacă amintim că printre călăreții maghiari se aflau și Suti Istvan și Ferenc Faykusz — călăreți cu multă rutină, participanți la concursuri internaționale. Să nu uităm nici faptul că echipa maghiară a venit și cu un puternic lot de cai din care nu lipseau Aranyoss, Pillango, Doboș II, etc.

Victoria juniorilor noștri apare discutabilă în aceste condiții și nu puțini erau cei care nu înțelegă nici câștigarea unei singure probe. Tinerii noștri călăreți au avut însă o excelentă comportare și așa cum ne împărtășea din impresiile sale antrenorul de stat Gh. Nicolescu — au întrecut așteptările tehnicienilor. Firește, cu prilejul acestor prime victorii internaționale, avem datoria să le adresăm sincere felicitări. Dar, poate că tocmai în astfel de zile „prind” mai mult și sfaturile și... criticile. Așa dar: am observat la juniorii noștri o insuficiență pregătire fizică (mai ales în proba gen Cupa Națiunilor — manșa a II-a), unii dintre participanți n-au „scăpat” de... tracul primei confruntări internaționale (o mențiune specială și totodată o veritabilă excepție: comportarea lui Marietta Lissay și Marin Dorojan care nu s-au lăsat deloc impresionați de rezultatele anterioare ale călăreților maghiari, au intrat pe parcurs plini de curaj și... au câștigat). Alte câteva observații critice: unii insuficient concentrare pe parcursuri (W. Fleischer care, la un moment dat, se uita prin tribune sau Niederwieser care, întorcînd mereu capul să urmărească dacă n-a dărimat vreun obstacol, a pierdut controlul calului și — inevitabil — a doborât). Sînt numai câteva însemnări cărora am putea să le adăugăm altele privind defecțiuni de stil sau de apreciere a vitezei cu care trebuie condus calul în anumite probe. Dar, aici își vor spune cuvîntul antrenorii centrelor de călărie ale asociației RECOLTA.

Juniorii maghiari în evident progres au încălecat cai foarte buni cu aptitudini și calități naturale, cai puternici și „reci” excelenți pentru probele de sărituri.

Selecționata noastră de juniori, din rîndurile căreia evidențiem în mod deosebit comportarea tinerilor: Andrei Kadar, Marin Dorojan, Marietta Lissay și Dan Mihăilescu, a reușit să obțină victorie care ne îndreptățește să păstrăm convingerea că rîndurile călăreților noștri fruntași se vor reimprospăta cit de curînd. Dar, pentru asta, mai trebuie încă multă muncă.

DAN GIRLEȘTEANU

FOTBAL ● FOTBAL ● FOTBAL ● FOTBAL ● FOTBAL ● FOTBAL ● FOTBAL ● FOTBAL

ANCHETA NOASTRĂ

Care sînt cauzele nivelului scăzut al fotbalului nostru ?

Interlocutorul nostru de azi: violoncelistul Sonny Niculescu, fost internațional de fotbal

O dimineață de sfîrșit de septembrie care ține să rivalizeze cu una din luna lui Cuptor. Strada Dr. Lister, spre care ne îndreptăm pașii, e plină de soare și lumină. Frumoasele vile care străjuiesc strada dau — prin învelșul lor de verdeață — un aspect incântător acestei părți a Bucureștilui. Îi căutăm pe violoncelistul Sonny Niculescu — solist al orchestrei simfonice Radio — fost centru atacant al reprezentativei naționale, unul dintre fotbalisții care au atins la epoca lor o ridicată valoare tehnică. Îi găsim în plină repetiție. Ne-o vestesc sunetele grave ale violoncelului, care răzbat prin fereastra deschisă. Soneria intrerupe brusc micul concert și în cadrul ușii apare statura masivă a fostului atacant al

activitatea mea de jucător, pot afirma că așteptam cu plăcere, cu nerăbdare, fiecare antrenament și foloseam fiecare minut pentru a mă pregăti. Știu că antrenorii interveneau destul de rar, pentru a ne muștra sau a ne atrage atenția să lucrăm cu maximum de intensitate. NE PLĂCEA TARE MULT FOTBALUL, iar la jocuri uitam de tot cînd intram pe teren. Ne interesa destul de puțin rezultatul, CEEA CE NE PREOCUPA ERA JOCUL. Nu pot și nici n-aș vrea să dau pilule salvatoare jucătorilor de azi. Rezolvarea e mult mai simplă decît o credem. Ea constă pe de o parte în o mare dragoste și conștiinciozitate pentru fotbal, deși asta s-a spus de atîtea ori, iar pe de alta — poate pare paradoxal! — într-o dăruire totală către profesia pe care o exerciți sau în care te specializezi. Vreau să spun că dacă fotbalisții s-ar arăta mult mai interesați de profesiunile lor, dacă ar pune mai mult suflet în activitatea de fiecare zi, ar veni cu toată plăcerea și pofta de lucru la antrenamente și jocuri. Pentru a încheia răspunsul la întrebare, citeva cuvinte despre viața de colectiv. Nu i se dă suficientă atenție. Jucătorii nu sînt legați sufletește de echipele lor și de aceea sînt atîtea „pășări călătoare”, de aceea sînt atîtea meciuri jucate cu dezinteres. Echipa trebuie să fie pentru jucător o a doua familie.

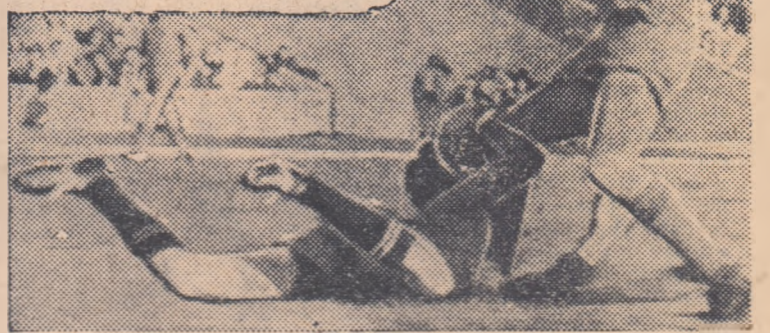
— Ne-ar interesa cîteva cuvinte despre pregătirea tehnică a fotbalisților.

— Sînt de părere că NU AR TREBUI ADMIS ÎN PRIMA CATEGORIE JUCĂTORUL CARE NU LOVEȘTE BALONUL CU AMBELE PICIOARE. La asta se ajunge exersînd de mic toate loviturile cu amîndouă picioarele. Un al doilea element ar fi acela al ambiției de a ajunge la nivelul celor mai remarcabile figuri fotbalistice. Personal, am dorit întotdeauna să joc ca Barakki, Sepi, Wetzer etc. Am căutat să prind cit mai mult din jocul lor sau al altor fotbalisți buni și cu o înținută corectă, cum au fost: Steinbach, — un adevărat cavaler al fotbalului cum îl numeam noi — Vogl, Coformany, Bürger, Juhasz, Ga'n, Ploșteanu.

— Pentru încheiere, solicităm părerea dvs. în legătură cu selecționarea echipei naționale.

— Cred că un selecționar unic,

competent, imparțial — legat de nici un interes de colectiv, — bucurîndu-se de stima jucătorilor poate rezolva cel mai bine sarcina alcătuirii reprezentativei naționale.

Una din multele faze la poarta echipei Dinamo Bacău și în același timp una din desele intervenții curajoase și sigure ale portarului băcăoan Cimpeanu. De data aceasta el plonjează în picioarele lui Cacoveanu. (Din meciul Dinamo Bacău-C.C.A. 1-0).

Foto I. Mihăică

Surprize pe terenuri, complicații în clasamente...

Rezultatele neașteptate din ultimele etape și în special din aceea de duminică au dat o nouă întorsătură luptei pentru primul loc ca și celei pentru evitarea retrogradării, atât în categoria A cît și în categoria B. Departe de a se ajunge la o clarificare, în categoria A — de pildă — situația s-a complicat mai rău acum. Două rezultate au contribuit în mod deosebit la aceasta: victoriile surprinzătoare reușite în deplasare de Dinamo Bacău și Energia Minerul Petroșani. În același timp, ele au subliniat o dată în plus o veche meteahnă a echipelor noastre: marea înconstanță. La Cluj, CCA a făcut 0-0 cu Știința, patru zile mai tîrziu a întrecut confortabil (6-0) pe Energia Minerul Petroșani, pentru ca duminică să cedeze cu 1-0 ultimei clasate în schimb, Energia Minerul Petroșani, după 0-2 la Ploești și 0-6 la București, a câștigat cu 4-0 la Orașul Stalin în fața echipei care se afla după un 1-1 la Arad și 5-1 la Lugoj!!! Mai multă înconstanță decît atât nici că se poate. Iar cauza trebuie căutată în atîduinea nejustificată a jucătorilor față de adversarii „tari” și „slabi”, în tr-o îngîmblare condamnabilă reflectată de modul în care se pregătesc și care împiedică să-și pună în valoare calitățile și posibilitățile lor reale și să îndrumeze fotbalul nostru pe un făgaș normal.

Urmarea? Jocuri de calitate modestă, foarte modestă chiar, și complicații în plus în rezolvarea problemelor de clasament. În loc să abia acum trei puncte avans, CCA își vede periclitat primul loc de care Știința se află la numai un punct distanță. Dinamo Orașul Stalin a reintrat în plutonul echipelor care luptă pentru evitarea retrogradării, din care conștinuă să facă parte și Dinamo Bacău și Energia Minerul Petroșani — performanțele ultimei etape — și Progresul București, care s-a întors cu un punct prețios de la Ploești. În orice caz, aici în „subsolul” clasamentului se dă o bătălie înversunată, al cărui rezultat nu poate fi anticipat.

Locomotiva Timișoara și Știința Cluj par definiți „plasate” pe locurile din coadă după comportarea din ultimul timp. Cert este că această bătălie face loc unei tendințe tot mai accentuate spre un joc strict defensiv, spre sistemul numit „beton”, care la adăpostul unui dinamism relativ răpește parizidelor orice notă de spectaculozitate și face mai posibile accidentările.

Suh semnul acestei lupte din ce în ce mai crîncenă, urmează să se desfășoare viitoare etape și e bine ca antrenorii și conducătorii să vegheze cu foarte mare atenție ca ea să nu degeneze, ci să fie canalizată spre interesele fotbalului nostru

CAM ACELAȘI LUCRU ȘI LA „B”...

Echipele din categoria B au trecut peste încă o etapă, și, ca și altă dată, surprizele nu s-au lăsat așteptate. Le întâlnim mai puțin în seria I și mai mult în seria a II-a, urde Dinamo VI a reușit un prețios meciul la Orașul Stalin, cu Energia Steagul roșu, frunțașă clasamentului, iar Știința București o nouă și nesperată victorie în fața Progresului C.P.C.S.

În seria I, meciul „cheie” s-a disputat la Sibiu între Progresul din localitate și „liderul”, Recolta Tg. Mureș. Ambele apărări, bine puse la punct, n-au lăsat să treacă nici un gol, astfel că Progresul a pierdut prilejul unei victorii care ar fi putut schimba aspectul clasamentului. În general, se poate spune că etapa aceasta a fost în ambele serii favorabilă gazdelor, cu singura deosebire că în prima victoriile au fost obținute la scoruri strîns în timp ce în seria a II-a gazdele au recoltat victorii categorice, deci de mare preț și pentru golaveraj.

Dacă în seria I lupta pentru primul loc rămîne deschisă în continuare, la ea participînd cu șanse egale Recolta Tg. Mureș, Energia Hunedoara, Energia Medaș și Progresul Sibiu, în schimb, în seria a II-a, se pare că echipa Energiei Steagul roșu va fi scutită și în viitor de emoții, ținînd seamă că principalele sale „urmăritoare” — Dinamo VI și Progresul CPCS — au pierdut puncte prețioase, în ultimele etape, cedînd locul de principal urmăritor al liderului, formației Energia 1 Mai Ploești.

Poate mai interesantă decît lupta frunțașilor este bătălia din „coadă” clasamentului. Perspectiva retrogradării se pare că a trezit multă îndrăjire în rîndurile echipelor vrate, care luptă acum în fiecare partidă cu maximum de însulșire. Astfel, Recolta Reghin și Locomotiva Tr. Severin au câștigat „acasă”, iar Progresul Satu Mare a pierdut foarte greu în fața Energiei Medaș care avea avantajul terenului. În seria a II-a este meritore victoria Științei București (a treia consecutivă) care a reușit în ultimele etape un frumos set, de pe locul 14 pe locul 11. Mergînd în același ritm, n-ar fi exclus ca echipa studenților bucureșteni să rămînă și anul viitor în categoria B. Dinamo Brlad (un alt candidat la retrogradare) s-a depărtat simțitor de „zona periculoasă” datorită victoriei la scor (7-0) obținută în fața textiliștilor din Bacău.

Dar, să vedem ce noități ne vor mai aduce etapele viitoare...

Unirii Tricolor. Cu amabilitate și bună dispoziție, Sonny Niculescu se supune „bombardamentului” întrebărilor noastre.

— Cum explicați încetineala cu care progresează fotbalisții noștri de frunte, înconstanța lor ?

— Ca simplu spectator — singura... calitate pe care o mai am azi în fotbal — pot să remarc plictiseala sau — opusul ei — nervozitatea excesivă pe care o manifestă majoritatea fotbalisților din prima categorie. Cauzele? Seoretic că se exagerează cu antrenamentele și, mai ales, cu ședințele teoretice. Se pierde vremea cu lucruri neesențiale, se irosește plăcerea pentru fotbal și dispoziția de joc cu antrenamente interminabile, monotone, adeseori fără continuități cu jocul. Gîndindu-mă la

ȘTIRI

● Victoarea etapă a Cupei R. P. R., programată la 18 octombrie, cuprinde următoarele jocuri: Locomotiva Turnu Severin—Progresul (Medea, Progresul Sibiu—Energia Flac. Ploești, Energia Galați—Dinamo Bacău, Locomotiva Timișoara—Flamura roșie Arad, Dinamo 6 București—Locomotiva București, Energia Cimpia Turzii—Progresul București, Energia St. roșu Orașul Stalin—Dinamo București. Jocul Știința Cluj—CCA se va disputa la o altă dată.

● Toți arbitrii bucureșteni din lotul categoriei A sînt invitați la o consfătuire cu colegiul central de arbitri. Consfătuirea va avea loc miercuri ora 19 la CCFs în str. Vasile Conta nr. 16.

● În primele jocuri ale turneului final al campionatului republican de juniori s-au înregistrat următoarele rezultate: București Știința Timișoara—Locomotiva Pașcani 11-1 (6-1). Ploești: Progresul CPCS București—Progresul Sibiu 3-1 (1-1, 1-1).

În urma acestor rezultate, Știința Timișoara și Progresul CPCS București s-au calificat pentru etapa următoare programată la 14 octombrie. Știința Timișoara va juca la București cu Fl. roșie UTA Arad, iar Progresul CPCS la Ploești cu Dinamo Orașul Stalin.

● Responsabili secțiilor de fotbal ale colectivelor ou echipe în categoria O sînt convocați la o consfătuire la Direcția Fotbal în ziua de 9 octombrie ora 9 dimineața. Participarea obligatorie.

Informații

În urma trierii și omologării buletinelor depuse la concursul Pronosport nr. 39 (etapa din 30 septembrie 1956), fondul de premii în valoare de 675.299 lei a fost repartizat la următoarele premii stabilite:

PREMIUL I: 21,2 variante cu 11 rezultate exacte, revenînd fiecărei variante cîte 7.963 lei.

PREMIUL II: 552,9 variante

Pronosport

cu 10 rezultate exacte, revenînd fiecărei variante cîte 363 lei.

PREMIUL III: 5244,5 variante cu 9 rezultate exacte, revenînd fiecărei variante cîte 57 lei.

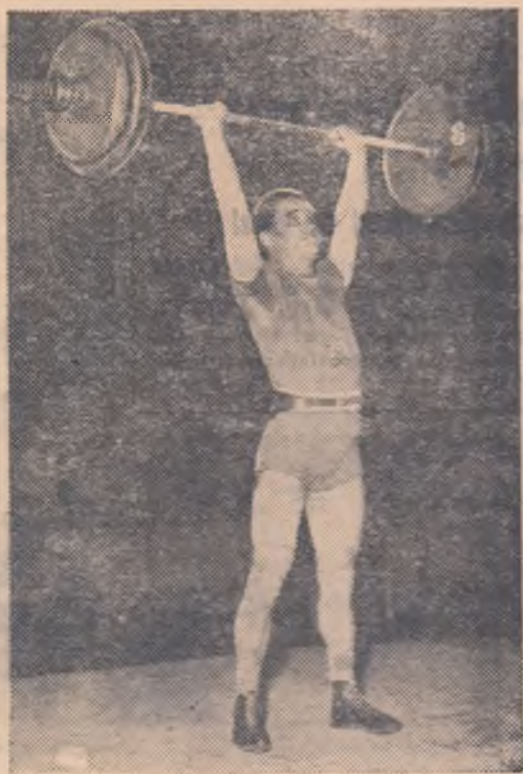
Neexistînd nici un buletin cu 12 rezultate, conform regulamentului, 10 la sută din valoarea întregului fond de premii, adică 78.982 lei, a fost reportată întregului fond de premii de la concursul PRONOSPORT nr. 40 (etapa din 7 octombrie 1956).

NU AVEM HALTEROFILI CARE SĂ NE REPREZINTE LA MELBOURNE!

Mulți dintre spectatori care au fost sîmbătă și duminică prezenți în sala Floreasca și-au pus în mod firesc întrebarea: cum este posibil ca reprezentanții noștri să aibă o comportare atât de slabă. Acum cîțiva ani reprezentativa noastră de haltere întrecuse echipele Bulgariei și R. D. Germane, iar acum ea este depășită de aceiași adversari cu scoruri categorice: 6-11. Prin urmare, bulgarii și germanii au progresat față de noi. În timp ce bulgarii în special, au azi o valoare internațională, noi am rămas în urma multor țări europene.

Fără îndoială că în concursul triumfător al echipei noastre s-a prezentat cu mult sub valoarea ei normală. Au existat într-o oarecare măsură și unele cauze obiective. Pe de o parte unele decizii ale arbitrilor au dezavantajat pe concurenții noștri, iar pe de altă parte, sistemul de desfășurare pe categorii, cu care nu au fost obișnuiți concurenții noștri (ne avînd timpul necesar să-și facă încălzirea) a influențat în oarecare măsură obținerea unor rezultate mai bune. Totuși, aceste cauze nu scuză în niciun fel faptul că NICI UNUL din echipa RPR nu a realizat performanțe la valoarea sa obișnuită. Să nu se înțeleagă greșit. Sintem de acord că recordurile nu se pot doborî la fiecare concurs, dar considerăm că la o întrecere internațională un halterofil trebuie să fie în forma sa maximă. Nu este admisibil ca Bîrau să împingă cu mari eforturi 92,5 kg și să totalizeze 300 kg., (cu 12,5 kg. mai puțin decît recordul său); ca Tiberiu Roman să rateze de trei ori la 125 kg. la aruncat și să iasă din concurs. Astfel de exemple se pot da pentru fiecare component (Vasarhelyi, Dancea, Cazan) care au obținut cu 10-15 kg. mai puțin decît recordurile lor personale. Privind rezultatele înregistrate de „olimpicii” ION BIRAU și SILVIU CAZAN, constatăm că aceștia au dovedit o slabă pregătire. Cu cele 300 kg. totalizate de Bîrau și cele 410 kg.

Georg Miske (R.D.G.) s-a clasat pe primul loc la categoria semiușoară

realizate de Cazan, cei doi sportivi romîni nu se pot prezenta la olimpiadă. Cu asemenea performanțe, la Melbourne, credem că ei nu pot ocupa un loc printre primii 10! Slaba comportare a lui Bîrau și Cazan își găsește explicația în faptul că în ultima vreme, cei doi sportivi au ignorat disciplina, au dus o viață nesportivă și nu au ascultat sfatul antrenorului. Astfel, cu cîteva zile înainte de această competiție ei nu au folosit timpul lor de odihnă, întorcîndu-se acasă, noaptea târziu. Biroul Comisiei Centrale de haltere va trebui să analizeze serios comportarea celor doi sportivi în perioada de pregătire pentru Olimpiadă și să ia măsurile cuvenite.

Părerile noastre este că slaba comportare a halterofililor romîni în această competiție are și alte cauze, cu mult mai adînci: în primul rînd numărul halterofililor noștri fruntași este foarte mic și bine înțeles că din această cauză și lotul este restrîns. Scopul nostru este să analizăm serios comportarea celor doi sportivi în perioada de pregătire pentru Olimpiadă și să ia măsurile cuvenite. Părerile noastre este că slaba comportare a halterofililor romîni în această competiție are și alte cauze, cu mult mai adînci: în primul rînd numărul halterofililor noștri fruntași este foarte mic și bine înțeles că din această cauză și lotul este restrîns. Scopul nostru este să analizăm serios comportarea celor doi sportivi în perioada de pregătire pentru Olimpiadă și să ia măsurile cuvenite.

în lotul reprezentativ a elementelor tinere și talentate. De altfel, acest lucru l-a remarcat și renumitul antrenor sovietic N. I. Lucikin, care a urmărit întrecerile din sala Floreasca. Într-adevăr aceasta este una dintre cauzele de seamă ale rămînerii în urmă a sportului cu haltere din țara noastră. În Bulgaria, de pildă, sînt peste 5000 de halterofili, în R. D. Germană peste 10.000, în timp ce la noi sînt abia cîteva sute! În scopul mării numărului de halterofili, vor trebui organizate competiții de masă, înființate secții în colectivele sportive la sate etc.

Numeroși componenți ai lotului au explicat slaba lor comportare prin faptul că sînt oboseți, din cauza antrenamentelor prea intense făcute în timpul verii în București, la o temperatură ridicată. Fără îndoială și această observație trebuie să atragă atenția colegiului de antrenori. În încheiere este util să mai amintim că această competiție a fost prima și totodată ultima întîlnire internațională a anului. Este foarte greșit, ca un halterofil să participe atât de rar la o competiție internațională. De acest lucru trebuie neapărat să se țină seama în alcătuirea calendarului pentru anii viitori.

ION OCHSENFELD

Eva Stăncescu campioană de tenis a R. P. R.

Astăzi după amiază se dispută finalele de simplu bărbați și dublu mixt

Deși Julieta Namian are un joc complet, superior celui practicat de Eva Stăncescu și posedă toate „armele” pentru a o putea întrece pe aceasta, totuși, în întîlnirea dintre ele pentru desemnarea campioanei republicane din acest an, maestra sportului Eva Stăncescu a cucerit victoria. Și, subliniem, o victorie meritată. Explicația?

În primul rînd, Julieta Namian nu a jucat în aceeași cadență, și nu a utilizat cea mai nimerită tactică în decursul întregii întîlniri. În al doilea rînd, Eva Stăncescu a dat încă odată un bun exemplu de modul cum trebuie să lupte un sportiv pentru a-și apăra șansele, și anume, chiar ultima fîrîmă de energie.

În primul set, Julieta Namian a condus cu 5-3, intrînd în acțiune curajoase pe liniile laterale ale terenului urmate de mingi scurte. În cazul cînd aceste mingi erau ajunse de adversara sa, Julieta Namian o depășea, pasînd-o. Eva Stăncescu a răspuns cu mingi trase puternic din dreapta. La scorul amintit Julieta Namian și-a încetînit inexplicabil ritmul de joc, numai întrebîndu-și mingile scurte care se dovediseră atât de eficiente.

În această situație Eva Stăncescu „agățîndu-se” de fiecare minge, a recuperat și a cîștigat setul. În setul următor, Julieta Namian a aplicat din nou tactica în prima parte a setului I și a terminat învingătoare. În ultimul set Julieta Namian a jucat prea reținut, extrem de emobivă și nu a utilizat sufi-

cient stopurile, iar Eva Stăncescu a atacat cu lovituri puternice, terminînd foarte bine partida. Trebuie să ne arătăm nedumerirea pentru faptul că lingă Julieta Namian nu a stat nici un antrenor, singurul sfătător adhoc fiind Marin Viziru.

Finala probei de dublu bărbați a oferit de data aceasta publicului o întrecere foarte frumoasă, interesantă, cu schimburi rapide și dinamice. Frații Viziru au început foarte tare și au dominat în primele două seturi masivul cuplu Caralulis-Zacocceanu, care s-a pus cam greu pe picioare. În setul 3, deși tot frații Viziru au condus cu 4-3, totuși Caralulis și Zacocceanu le-au dat o replică hotărîtă, au reușit lovituri decisive și, surprinzîndu-și adversarii, i-au depășit, cîștigînd setul. Meciul fiind întrerupt, se anunță deosebit de disputat în continuare, desigur dacă Zacocceanu și Caralulis vor intra mai bine încălzii (c. s.).

Rezultate tehnice:

Categoria I: simplu femei: finala: Eva Stăncescu-Julieta Namian 7-5, 4-6, 6-4; dublu bărbați: finala: Gheorghe Viziru, Marin Viziru-Cristea Caralulis, Cornel Zacocceanu 6-3, 6-4, 4-6, întrerupt din cauza întinerii, urmînd a fi continuat miercuri de la ora 16.

Categoria II-a: simplu bărbați: semifinale: Petre Marin-Hie Ivm 5-7, 6-4, 6-4, 6-3; D. Viziru-Kiselei 6-1, 4-6, 6-4, 7-5; dublu femei finala: Kori Ami, Marin Bauer-Lecca, Neicu 4-6, 6-4, 6-3; simplu femei: Elena Stan-Komoröczy 7-5, 6-3; dublu bărbați finala: Faur, Drămbăreanu-Takaos, Albert 3-6, 1-6, 6-1, 6-4, 7-5.

PROGRAMUL DE ASTAZI TERENUL PROGRESUL FINANȚE-BANCI

Ora 9: finala simplu bărbați categoria II-a: D. Viziru-Petre Marin.

Ora 14: finala simplu bărbați categoria I: Gh. Viziru-M. Viziru.

După terminarea acestei întîlniri se va desfășura finala probei de dublu mixt categoria I-a: Julieta Namian, Marin Viziru-Eva Stăncescu, Cristea Caralulis.

SPORT LA ZI

LUPTE. — În grupa de la Galați a primei etape a campionatului republican pe echipe s-au înregistrat următoarele rezultate:

C.C.A. învinge cu 8-0 pe Flamura roșie Galați, cu 6-2 pe Flamura roșie Arad și cu 5-3 Energia Metalur. Reșița. Luptătorii reșițeni au obținut victoria asupra Flamurii roșii Galați cu 5-3 și asupra Flamurii roșii Arad cu 6-2, iar Fl. roșie Galați a întrecut Fl. roșie Arad cu 5-3. S-a înregistrat și o surpriză: D. Pîrvulescu a fost înțrecut la puncte de N. Popescu (Reșița). Arbitrajul foarte slab și organizarea cu serioase lipsuri. Echipele au aliniat formații complete. (I. Lebovici și Gh. Ștefănescu corespondenți).

Într-un concurs rezervat juniorilor începători de către colectivul sportiv Energia Constructorilor Trus. tu I Construcții au participat 71 de concurenți. Merită a fi evidențiate pentru această performanță colectivele Energia (Met. 23 August), Știința, Progresul, Voința, Energia Construcții etc. și O. Benk instructorul de lupte al colectivului organizator.

A APARUT:

REVISTA DE ȘAH Nr. 9 (septembrie)

Găsiți: comentarii și partide de la marile turnee internaționale disputate la Marianske Lazne — Praga — Ulan Bator

la care au participat și maestrul nostru I. Bănel și O. Troianescu.

Rezultatele complete și partide de la turneul maestrilor disputat la Bușteni. Meciuul Jasenita Palanka — Energia.

Meciuul U.R.S.S. — R. P. F. Iugoslavia.

Partide din turneul candidaților. Continuarea seriei de articole despre istoria șahului (Philidor).

Un scurt istoric al olimpiadelor de șah.

Probleme și studii. ● Poșta redacției. Cititorii au cuvîntul. ● Concursul de dezlegări, etc.

UN ABONAMENT ANUAL LA REVISTA DE ȘAH COSTA 21 lei. ABONATI-VĂ DIN TIMP PE ANUL 1957.

Surpriză în campionatul republican de box: VOINȚA — DINAMO 21-19

GALAȚI, 1 (prin telefon). — Desfășurată duminică seara pe arena Locomotiva din localitate, în fața a peste 5.000 de spectatori, întîlnirea din cadrul campionatului republican de box pe echipe dintre Dinamo și Voința s-a terminat cu un rezultat surpriză: pugiliștii de la Voința au întrecut formația campioană cu scorul de 21-19! Sînt de subliniat: înfrîngerea netă suferită de Mihai Trancă în fața lui C. Gherasim, rezultatul egal reușit de V. Bogoi în compania lui I. Dragnea și meciul nul obținut de Gheorghe Nicolae în fața lui I. Pîntea. Iată acum rezultatele tehnice: MUSCA: Ludovic Ambruș (V) b. p. Ștefan Dumitracu (D). Ambruș a avut serii excelente la față și la corp. COCOȘ: Martin Farcaș (D) b.p. Iulian Mihai (V). PANA: Ion Zlătaru (V) egal cu Ștefan Văcaru (D). Prima repriză l-a revenit lui Zlătaru, a doua a fost egală

iar în ultima parte a meciului Văcaru a dominat. Decizie justă. SEMI-UȘOARA: Constantin Gherasim (V) b.p. Mihai Trancă (D.) Meciul a fost la discreția lui Gherasim care a acumulat, în special în repriza a treia, un avantaj considerabil. UȘOARA: Dumitru Adam (V) b.p. Maximilian Biedl (D). Invingătorul a vădit o formă foarte bună. SEMI-MIJLOCIE: V. Bogoi (V) egal cu I. Dragnea (D). Decizie echitabilă. MIJLOCIE-UȘOARA: Constantin Iordache (D) b. abandon rep. II, Mănon Florescu (V). Invinșul a fugit tot timpul, refuzînd în mod rușinos lupta. MIJLOCIE: Gheorghe Nicolae (V) egal cu Ion Pîntea (D.). SEMIGREA: Liviu Coc (V) b.p. Oct. Cioloca (D) GREA: V. Mariușan (D) b. abandon rep. II Ion Petrov (V).

A. Schenckman și V. Paladescu corespondenți

După turneul internațional de la Opatija COMPORTAREA LUPTĂTORILOR NOȘTRI PUTEA FI MAI BUNĂ...

Ziarele iugoslave, atît cele centrale cit și cele care apar în regiunea Rijeka — cum sînt Novi List și Voce del Popolo — au avut aprecieri măgulitoare la adresa reprezentativei țării noastre, care a ocupat locul II în concursul de lupte de la Opatija. Performanța e cu atît mai valoroasă cu cît în urma noastră s-a clasat puternica formație a Turciei — socotită printre cele mai bune din lume — precum și reprezentativele Iugoslaviei, Germaniei Occidentale etc. Luptătorii și membrii delegației au primit de asemenea felicitări personale de la ceilalți participanți, iar antrenorii celorlalte formații au apreciat ca superioară mai ales din punct de vedere al pregătirii tehnice — comportarea generală a formației noastre. Trebuie să menționăm cu acest prilej că luptătorii noștri D. Pîrvulescu, I. Popescu, D. Gheorghe au fost printre puștii care au realizat acțiuni tehnice variate și spectaculoase. O altă laură pozitivă a comportării sportivilor romîni a fost atitudinea generală, disciplinată, ca si felul corect de a lupta — lipsit de „artificii”. Nu putem trece peste un „amănunt” care ne a atras simpatia tuturor. D. Pîrvulescu urma să lupte cu Bilek (Turcia) în meciul pentru locul I al categoriei de 52 kgr. Luptătorul turc fusese însă serios rănit la arcadă (ruptură de 4 cm.) în întîlnirea pe care o susținuse cu cîteva ore mai înainte în compa-

nja sportivului iugoslav Vukov și silit să abandoneze lupta. Bilek — „reparat” între timp — s-a prezentat totuși pe saltea, expunîndu-se la primejdia de a l se redeschide rana în timpul luptei. La sfîrșitul luptei cu D. Pîrvulescu, platurile care acoperea rana de la arcadă nu se clintise cu niciun milimetru, aceasta datorită faptului că sportivul nostru — luptînd cavalereste — a ferit tot timpul partea rănită a adversarului, neîncercînd să profite de acest „avantaj”. La sfîrșitul întrecerii cîștigată cinstit de D. Pîrvulescu, acesta a fost obiectul unei adevărate manifestații de simpatie fiind felicitat nu numai de Bilek, ci și de întreaga delegație turcă.

Dar să analizăm pe scurt și unele cauze care au împiedicat pe luptătorii noștri să realizeze o comportare și mai bună și rezultate corespunzătoare valorii lor. Au fost cauze obiective — ca să le spunem așa — și subiective. Printre cele obiective se situează în primul rînd cele de ordin medical. Astfel, L. Bujor a fost bolnav de furunculoză timp de o săptămîină cu temperatură de 39-40 grade, D. Pîrvulescu a concurat cu nasul lovit la un antrenament și orice atingere îi cauza dureri, D. Gheorghe a acuzat o serioasă indispoziție stomacală, iar V. Onoiu a luptat cu boala spartă.

Arbitrajul ne-a defavorizat în mare măsură. Putem cita graba cu care au fost acordate tușurile

impotriva lui V. Bularca și I. Popescu, care nu au fost învinși de adversari ci alunecînd ou salteaua de protecție (așezată pe parchetul lucios și „neancorată”) au căzut singuri pe spate.

Propriile lipsuri au stat însă la baza acelor rezultate mai slabe. În primul rînd sportivii noștri (mai ales Fr. Horvath, L. Bujor, V. Onoiu, D. Gheorghe și V. Bularca) au dat dovadă de o scăzută combativitate manifestată mai ales în momentele decisive. Așa se explică multe dintre rezultatele meciurilor pierdute. Fr. Horvath în meciul cu Hodos, D. Gheorghe în meciul cu Toth, Bujor în meciul cu Simic, au făcut simpla „figurație”, au fost lipsiți de vlagă. Horvath ca și Bujor au căutat să scuze înfrîngerile prin motive „obiective”: realitatea este că ambilor le-a fost frică de adversari, au fost „hipnotizați” de renumele acestora. O latură negativă, primejdioasă a fost manifestată de V. Bularca și D. Gheorghe — într-o oarecare măsură. Ambii au intrat pe saltea — în anumite întîlniri — convinși că vor fi înțrecuți, ceea ce s-a și întîmplat. După întreceri, V. Bularca a arătat că a avut „ghinion” și că știa că va „mîna bătăie” fiindcă... „i s-a bătut ochiul timp de patru zile”... O astfel de mentalitate greșită, fatalistă, nu a putut fi lichidată în cîteva zile, dar va trebui să fie înăburată printr-o perseverentă muncă de educație. În plus V.

I. ȘEINESCU

Se mai pot petrece oare asemenea lucruri?

„Mi-au trebuit multe ore ca să mă liniștesc, pentru ca să pot să vă redau cât mai exact faptele petrecute în ziua de 2 septembrie în orașul nostru...” Așa își începe scrisoarea corespondentul Mihai Avanu din Tirgoviște. Și trebuie să vă mărturisim că după ce am citit materialul trimis de corespondentul nostru din Tirgoviște am rămas, la rindul nostru, la fel de surprinși. Aceasta pentru că ceea ce s-a petrecut în acest oraș cu prilejul meciului de handbal dintre echipele masculine de categoria B Energia Tirgoviște și Progresul Odorhei depășește orice limită!

Iată pe scurt faptele. După terminarea jocului, în care victoria a revenit formației din Odorhei, în timp ce handbaliștii acestei echipe părăseau terenul ei au fost atacați de un grup de derbedei, printre care se găseau, ceea ce-i mai grav, și cițiva jucători tirgovișteni. După primele lovituri, constatând că sint inferiori numeric, cei din Odorhei au luat-o la fugă pe străzile din centrul orașului, fiind urmăriți și loviți cu pietre de cei cițiva huligani. Intervenind organele

de miliție, sportivii din Odorhei au fost adăpostiți și transportați la gară. Vinovații principali, sint, în primul rind, cițiva jucători ai echipei Energia Tirgoviște (Ion Moisescu, Marin Doncu, Gh. Doncu, Gh. Dumitrescu) care au incitat publicul spectator în tot timpul jocului. Lor li s-au alăturat la terminarea partidei un alt grup de derbedei, în frunte cu Gh. Buzan, Iustragiu de meserie, Radu Savu, etc. și împreună au trecut la... „fapte”.

Urmarea: toți cei de mai sus sint în cercetarea organelor de miliție, care în această situație și-au făcut cu promptitudine datoria. Dar aceasta nu este totul. O mare vină au de asemenea colectivul sportiv Energia Tirgoviște și comitetul raional C.F.S., la adresa cărora Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lângă Consiliul de Miniștri, — prin Direcția Jocuri Sportive — și comisia centrală de handbal au datoria să ia cele mai drastice măsuri, în așa fel încit ele să constituie un exemplu. Numai așa vom curma manifestările huliganice care încă își mai fac loc cîntodată pe la unele întreceri sportive.

IMPRESII DIN CHINA

Cîteva cuvinte despre baschet și baschetbaliști

Abia sosisem de cîteva ore la Pekin, capitala Chinei Populare și curios să aflu cît mai multe, am și pornit-o prin oraș. Era spre seară. În centru se aprinseseră reclamele luminoase, iar reflectoare puternice luminau un șir întreg de panouri așezate în fața gării, care făceau cunoscută produsele industriei chinezești. Biciclete și triciclete cu două locuri (unul pentru conducător, celălalt pentru pasager), am numitele rîcșe, umpleau literalmente străzile, iar pe trottoare un număr imens de oameni se plimba agale. Auzisem și citisem despre simplitatea îmbrăcămînții chinezești și de aceea nu m-am mirat de hainele gen tunică, încheiate sub gît, ale bărbaților, sau de portul femeilor: pantaloni largi și bluză pe deasupra lor. Din loc în loc (și cînd span din loc în loc trebuie să știți că în China se întrece foarte des), vedeam însă și oameni îmbrăcați în pantaloni scurți și cu un tricou ca cel de baschet, cu foarte multe inscripții chinezești în față — bine înțeles de noi — și cu numere pe spate. Unii dintre ei păreau trecuți de prima tinerețe și de aceea afirmam că ar fi jucători de baschet, ni s-a părut oarecum hazardat. Spre deosebire de cei care se plimbau, toți aceștia păreau foarte grăbiți și se strecurau cu înțeleasă în șirurile nesfîrșite de oameni.

La hotel n-am scăpat ocazia și l-am întrebat imediat pe Hun-Min, însoțitorul nostru, un băiat foarte simpatic și dezghețat, despre rostul îmbrăcămînții acelor oameni. Răspunsul a venit prompt:

— Sint jucători de baschet, iar cei mai în vîrstă antrenori sau arbitri.

— Bine, dar atîția?

— La noi pe fiecare stradă sînt cîteva terenuri de baschet. Seara au loc meciuri între echipele stăvilor, între cele ale cartierelor sau între diferite locuri de muncă.

— Și inscripțiile ce rost au?

— Arată din ce echipă fac parte cei ce poartă acele tricouri.

Răspunsul nu mă mulțumea, dar în curînd el avea să devină din ce în ce mai... cuprinzător.

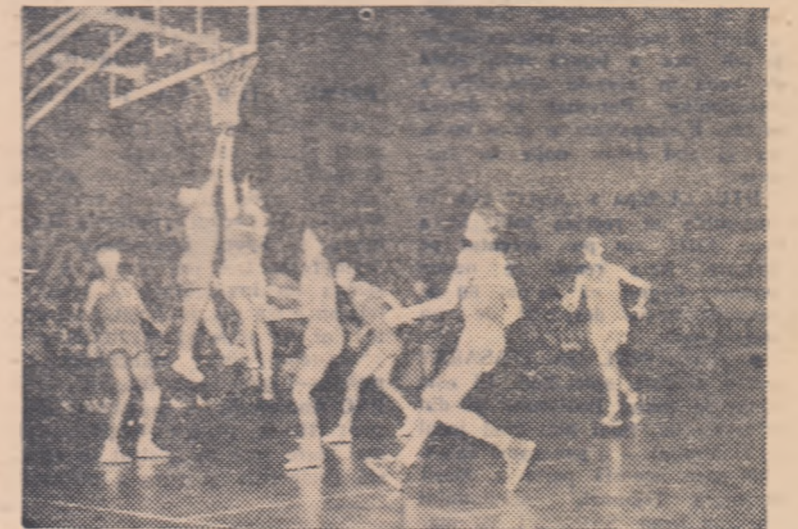
A doua zi am intrat într-unul din cele mai mari magazine universale din Pekin. Toate rafturile erau în-

cărcate cu tot felul de mărfuri, de cele mai diverse sortimente, iar vitrinele frumos aranjate și vizitabile extrem de politicoși, te invitau parcă la cumpărat. Și nu se poate spune că clienții lipseau. Dimpotrivă. La al doilea etaj o „coadă” destul de mare ne-a atras atenția. Ce mărfuri puteau interesa alii de noi pe cumpărătorii chinezi? Imediat m-am lămurit: era rațional unde se vindeau ghete de baschet. Frumos rînduite, de la ghețușe pentru copii de 5—6 ani și pînă la cele de numărul 46—47, croite din pînză de diferite culori, de calitate cea mai bună, ele împlineau pe cumpărători.

Am vrut să știu cum cite perechi se vind pe zi. Dar în ce limbă să întreb? După mai bine de un sfert de ceas de ocolire prin șezne, și

cruce, un altul, prezăcut cu o excelentă instalație de iluminat, era plin, pe la ora 7 seara, cînd am trecut pe acolo spre Sală. După vreo 4 ore, după ce meciul nostru se terminase, ne-am întors tot pe acolo: se juca un baschet îndrăcit, în prezența a sute de spectatori înșirați pe marginea terenului.

— De la înălțimea celor 18 etaje ale hotelului Sanhai din orașul cu același nume, ni se întindea în fața ochilor o priveliște unică: un oraș care nu se mai sfîrșește, în care clădirile de 20—25 etaje apar ca niște munți din marea de oase cu acoperișul roșu. Dar se mai zărea și altceva: pe terasele a 3 case la înălțimea a 5—6 etaje am văzut

În reprezentativa Tien-Tsin, a jucat și Vam-Tă-Giu, pe care-l vedem în această fotografie în luptă cu Costescu sub panou. Vam-Tă-Giu a fost descoperit ca ocazia unor întreceri sînteti la baschet.

desene pe hîrtie, am aflat: 1.000 de perechi în 8 ore! și aceasta numai într-un sigur magazin din Pekin! Dar există cîteva de mîrirea acestuia și altele mai mici specializate în vînzarea ghețelor de baschet. Cîte perechi de ghete de acest fel se vind într-o oră în toată China? N-am aflat. Am înțeles însă că jocul cu mingea la coș e practicat aci de milioane de oameni.

Răspunsul dat de Hun-Min începea deci să devină din ce în ce mai concret.

Drumul de la hotelul Sin-Chao unde locuim și pînă la splendida Sală a Sporturilor din Pekin, trecem printr-un cartier de locuințe modeste, vopsite în cenușiu. În multe curți am văzut prezent terenul de baschet. La o răs-

amenajate terenuri de baschet.

Tot alt de mult este prețuit acest sport și la Tien-Tsin și la Mukden și la Chan-Chun, în toate orașele prin care am trecut. Adevărate păduri de panouri de baschet apăreau acolo unde te așteptai mai puțin: în fața gării, într-o piață, în fața clădirilor instituțiilor.

La fel de mulți erau și oamenii care purtau tricou de baschet cu insigne chinezești în față și cu numere pe spate. Atît de mulți apăreau, încit se pare că în China acest tricou a devenit o... modă. O modă care aduce sănătate și dovedește că în această imensă țară, baschetul a devenit sport național.

MIRCEA TUDORAN

O nouă competiție internațională la lupte

În timpul desfășurării concursurilor de lupte de la Opatija a avut loc o consfătuire a conducătorilor delegațiilor iugoslave, romine și turce (în fruntea cărora erau președinții forurilor respective) în legătură cu organizarea unei noi competiții internaționale. Delegația turcă, prin d. Emre, vicepreședinte al Federației Internaționale de lupte, a propus înființarea unei competiții la care să participe reprezentativele capitalei care va întruni cele mai multe puncte să prinească o cupă. În ce privește participarea, în afara selecționatelor orașelor Istanbul sau Ankara, Belgrad și București, ai căror reprezentanți au participat la consfătuire, și-a dat adreza și comisia centrală de lupte din R.P. Bulgaria pentru selecționata Sofiei. A fost invitată să participe și reprezentativa orașului Atena. În cazul cînd vor participa reprezentativele celor cinci orașe (București, Sofia, Belgrad, Istanbul, sau Ankara și Atena) atunci întrecerea — așa cum s-a hotărît — va purta numele de „Cupa balcanică”. Dacă selecționata orașului Atena nu va confirma participarea, competiției i se va spune „Cupa celor patru orașe balcanice”.

capitalei care va întruni cele mai multe puncte să prinească o cupă. În ce privește participarea, în afara selecționatelor orașelor Istanbul sau Ankara, Belgrad și București, ai căror reprezentanți au participat la consfătuire, și-a dat adreza și comisia centrală de lupte din R.P. Bulgaria pentru selecționata Sofiei. A fost invitată să participe și reprezentativa orașului Atena. În cazul cînd vor participa reprezentativele celor cinci orașe (București, Sofia, Belgrad, Istanbul, sau Ankara și Atena) atunci întrecerea — așa cum s-a hotărît — va purta numele de „Cupa balcanică”. Dacă selecționata orașului Atena nu va confirma participarea, competiției i se va spune „Cupa celor patru orașe balcanice”.

NOTE EXTERNE

50 milioane de franci! Atît a plătit Real Madrid pentru transferarea lui Kopa de la Reims. Evenimentul anunțat acum cîteva săptămîni, continuă să fie comentat pe larg în toate rubricile de fotbal ale ziarelor din occident. Nu numai fiindcă suma vîrsată constituie un „record” pentru sezonul în curs (ne referim la „sezonul de transferări”) ci și pentru împrejurările cu totul speciale în care s-a produs călătoria peste Pirinei a cunoscutului fotbalist.

Raymond Kopa, în bună parte responsabil pentru succesele naționale franceze din ultimii doi ani, a plecat sîcși caute norocul în Spania, țara unde fotbalul se joacă la un nivel temperamental foarte apropiat de luptele cu țarii. Oferta făcută de patronii clubului din Madrid era desigur prezentantă pentru ca atacantul cu dribling fin să nu accepte a face concurență tîredorilor, nu mai puțin subtilii mînuitori ai capel roșii și spadei... Chiar dacă prin aceasta erau înșelate speranțele miilor de iubitori de fotbal din Franța, care ar fi dorit ca reprezentativa lor să se mențină în planul superior al activității mondiale.

Desigur, nu acestea sînt amănuntele speciale. Doar în fiecare an, în fotbalul profesionist, cîteva zeci de „vedete” fac naveta dintr-o țară în alta, așa cum dictează bursa cumpărătorilor și vînzătorilor de asemenea marfă. Deosebit în acest „caz Kopa” este

Driblingul lui Kopa...

că proaspătul jucător cumpărat (la un preț atît de respectabil) era să nu fie primit la noul său domiciliu!...

Să explicăm în cîteva cuvinte. Real Madrid făcuse o afacere riscantă trăind cu federația franceză acest transfer, deoarece mizase pe abrogarea unei oarecare „legi Moscardo”, care dă dreptul cluburilor spaniole să folosească doar un jucător străin. Cu o miră Real Madrid plătea pentru achiziționarea lui Kopa, cu cealaltă „făcea presiuni” asupra forurilor conducătoare spaniole pentru modificarea legii în cauză. Aceasta,

această achiziție echipa va putea să-și aperse cît mai bine titlul curcîrit la ediția trecută a Cupei Campionilor Europeni.

Dar intențiilor echipei din Madrid li se opuneau cele ale proprietarilor de alte cluburi spaniole, care în fața acestei întăririi suplimentare a principalului lor concurent își vedeau periclitate șansele în campionatul național. De aci, contra intervenției la forurile superioare și rezultatul — o adevărată „bombă”! Lega Moscardo se modifică în sensul următor: „orice club spaniol poate să folosească doi jucători străini, dar numai în meciurile internaționale... Pentru meciurile de campionat, Real n-avea decît să aleagă între Kopa și Di Stefano!

Cumpărătorilor de la Madrid li se jucase o festă diabolică. Ei n-au rămas, însă, prea multă vreme în durere. Spiritul lor de buni negustori trebuia să le ofere soluții rapide. Una dintre ele — anunțată în ziarul „L'Equipe” din 22 septembrie — era ca Raymond Kopa, actualmente proprietatea clubului Real, să fie imediat „împrumutat” (bineînțeles, contra unei sume cît mai grase) unul club din țara de unde abia venise, de pildă „Olympique Marseille” care și făcuse oferta. Nu e bine? Afacerile sint afaceri...

Și o a doua soluție, aceasta strălucind de ingeniozitate: latino-americanul Di Stefano să fie convins a cere naționalitatea spaniolă... Ceea ce s-a și făcut!

pentru motivul că Real Madrid mai folosește un jucător venit de peste hotare, pe faimosul înaintaș argentinian Di Stefano. La un moment dat, afacerea părea că merge pe roate și că Di Stefano și Kopa vor colabora în aceeași linie de atac. Argumentul Nr. 1 al lui Real Madrid era că prin

O „revenire”... nedorită!

De foarte multe ori pînă acum, ne-am ocupat în coloanele ziarului nostru de felul, total necorespunzător, în care se fac programările jocurilor de handbal în București. Cu toate acestea, încă ne este dat să vedem cum unele dintre partidele campionatelor de handbal se nîută de pe un teren pe altul sau își schimbă ora de disputare din... oră în oră.

Nimic nu poate fi mai concludent în această privință decît ceea ce s-a întimplat gîmnică cu prilejul meciului — foarte important, de altfel — dintre echipele feminine de categoria A Știința Min. Invățămîntului și Progresul Orașul Stalin. Ziarul nostru a fost înștiințat — și deci așa am și publicat — că partida va avea loc la ora 16 pe terenul Progresul F. B. Nu mică ne-a fost surpriza cînd, cu puțin timp înainte de ora 16, pe terenul Progresul F. B. am găsit două echipe de rugbi (nu este nici o aluzie la faptul că în ultima vreme handbalul a devenit cam dur...) care se pregăteau de joc. Cît despre handbaliste, cele de la Știința Min. Invățămîntului plecau una cîte una, iar pe cele de la Progresul Orașul Stalin le-am găsit în plină... ședință de analiză a partidei, care se disputase la ora 14,30!

De ce? Simplu. La ora 16,30 pe terenul Progresul F. B. trebuia să aibă loc meciul de rugbi dintre

echipele de categoria B (1?) Progresul F. B. și Știința Iași. Și, cum colectivul sportiv organizator în meciul de rugbi (Progresul F. B.) era chiar proprietarul terenului, s-a hotărît în ultimă instanță „mutarea” meciului feminin de handbal la ora 14,30.

Față de cele de mai sus am vrea să facem unele precizări. În primul rînd, nu trebuie să se uite că în handbalul feminin țara noastră deține primul loc în lume, loc pe care dacă vrem să-l păstrăm și în viitor sîntem datori să asigurăm cele mai bune condiții de desfășurare meciurilor din campionat. În plus, partida dintre cele două echipe (Știința Min. Invățămîntului și Progresul Orașul Stalin) avea o mare importanță în campionat, prilejurînd în același timp evoluția a nu mai puțin de 5 maestre emerite ale sportului, componente ale echipei campioane mondiale.

Iată cum neglijența colectivului organizator (Știința Min. Invățămîntului), dar mai ales a comitetului C.F.S. al orașului București, care se ocupă numai de programarea meciurilor de fotbal, ne-au făcut să revenim asupra acestui subiect de care am dorit să fim scutiți în viitor. Pentru că a sosit timpul, credem, ca organizarea meciurilor de handbal să se bucure de mai multă atenție! C. A.

Antrenorul echipei Galatasaray: „Când Dinamo a marcat, am avut certitudinea eliminării noastre din cupă“

Bilanțul întrecerilor din turul calificărilor în „Cupa campionilor europeni“

ISTANBUL 1 (prin telefon de la trimisul ziarului „SCINTEIA“). De multe ori, tot atât de interesante ca și întrecerile sportive, sînt unele amănunte, unele întâmplări prilejuite de ele.

Iată câteva „oferite“ de jocul Galatasaray — Dinamo București.

● Incepem cu două declarații despre joc.

Antrenorul echipei turce KELIG GÜNDÜZ: „Joc specific de cupă. Nu puteam pretinde un meci de factură superioară. Dinamo a jucat neașteptat de relaxat și și-a asigurat astfel un start bun. Când a marcat și golul, am avut certitudinea eliminării noastre din Cupă. Românii alcătuiesc o echipă capabilă de mari rezultate. Sînt specialiști ai meciurilor internaționale și pot face o figură neașteptată de bună în această competiție a campionilor. Personal le doresc succes. Mi simpatizez și mi-aș bucura să aud despre noile lor succese“.

UŢU: „Echipa a „mers“ bine în ansamblu în repriza întâi. În a doua parte am pus accentul pe apărare. Ne-a reușit ce ne-am propus. Regret că numai 60 de secunde ne-au despărțit de un meci egal.“

● STĂDIONUL GALATASARAY are o așezare splendidă. El este situat pe malul Bosforului și din tribunele lui (mai ales cînd jocul nu te atrage) ai o panoramă splendidă spre această parte a Mării Marmara. Tribunele stadionului sînt un lemn. Spectatorii își manifestă entuziasmul pentru o fază bună prin aplauze și zădărnicele în podelele tribunei. În meciul de duminică „favoritul“ în-

discutabil al publicului a fost UŢU care a avut câteva intervenții foarte frumoase. Fiecare dintre ele erau urmate de un zgomot asurzitor care ne făcea să ne astupăm urechile. Două meci, miș de spectatori i-au făcut porlarului dinamovist, o entuziastă manifestare de simpatie.

● Un ultim amănunt interesant: conducerea clubului GALATASARAY a pus în vânzare ultimele 200 de bilete duminică dimineața. Am trecut simbăta seara prin fața caselor de bilete. Sute de oameni așteptau cu aproape 12 ore înainte, deschiderea caselor fără să aibă măcar certitudinea că vor obține bilete. Nu se poate spune că fotbalul nu este iubit pretutindeni...

IUDOR VORNICU

PRIMUL TUR S-A INCHEIAT

Cu jocul de la Istanbul s-a încheiat turul calificărilor acestei competiții, care stîrnește un interes tot mai mare. În această fază s-au disputat 13 partide (Borussia Dortmund și Spora Luxemburg s-au înfruntat de trei ori pentru a desemna un învingător) și rezultatele surpriză nu au lipsit. În fruntea lor se situează rezultatul meciului-reluă dintre Manchester United — campioana Angliei — și RSC Anderlecht — campioana Belgiei: 10—0 pentru englezi, cel mai mare scor înregistrat în această competiție și care a provocat

vii discuții în cercurile sportive internaționale. Și, într-adevăr, este un scor senzațional. De asemenea, O.G.C. Nice — campioana Franței — s-a calificat cu un scor concludent în retur: 5—1, în dauna echipei daneze Aarhus (în primul meci: 1—1).

Iată de altfel, rezultatele acestui tur al calificărilor:

Borussia Dortmund (R.F.G.) — Spora Luxemburg 4—3, 1—2 și 7—0 (golaveraj: 12—5).

Dinamo București — Galatasaray Istanbul 3—1 și 1—2 (golaveraj: 4—3).

Manchester United — RSC Anderlecht 2—0 și 10—0 (12—0)

Slovan Bratislava — CWKS Varșovia 4—0 și 0—2 (4—2).

O.G.C. Nice — Aarhus 1—1 și 5—1 (6—2).

Atletico Bilbao — FC Porto (Portugalia): 2—1 și 3—2 (5—3).

Cu aceste meciuri suplimentare, cele șase echipe calificate intră în optimele de finală ale Cupei campionilor europeni, cu formațiile „rodate“, amănunt care poate constitui un avantaj față de celelalte participante. În orice caz, luna aceasta și în noiembrie vom asista la câteva întreceri de mari perspective între cele mai bune formații de club de pe continent. Prin valoarea echipelor, această competiție tinde să devină un veritabil campionat intercluburi al Europei.

Noutăți din baschet

● Duminică începe returul campionatelor categoriei A (masculin și feminin). Pînă atunci, pregătiri. Am înregistrat și primele meciuri de antrenament. Locomotiva P.T.T. a jucat duminică cu Știința ICF iar luni cu Dinamo Oradea. C.C.A. a făcut duminică un joc de antrenament cu Dinamo Oradea. Se verifică formațiile, se retușează lipsurile. Partidele oficiale, de campionat, vor avea loc în sală. La Oradea sala a fost în sfîrșit, radical reparată dar nu va putea fi folosită în prima etapă. În schimb la Timișoara situația sălii continuă să fie îngrijorătoare. Se pare că abia s-au obținut unele fonduri. În orice caz lucrări nu se fac și există toate semnele ca nici în retur Știința să nu poată juca la Timișoara.

● Într-un timp — duminică — a avut loc la Timișoara meciul Știința Timișoara — Progresul Arta București, reprogramat de comisia centrală de baschet. Studenții timișoreni au terminat învingători cu scorul de 58—53 (27—21). Au marcat: Mocoș (19), Pușcașu II (10), Lörincz (3), Cirlan (2), Ră-

dulescu (17), Bășteanu (5), Pușcașu I (2), pentru Știința și Voroneanu (15), Anghel (11), Popovici (4), Iancu (1), Mihăilescu (14), Hațieganu (6), Porcescu (2) pentru Progresul.

● Doi arbitri romîni, Sigismund Ferencz și Petre Marin, au arbitrat săptămîna trecută cele două jocuri susținute de una dintre cele mai bune echipe americane Seattle Buchar Backers în Polonia. Meciurile, terminate cu victoria oaspeților după dispute foarte strînse, au trezit un mare interes la Varșovia. Arbitrajul celor doi oficiali ai noștri au primit calificative excelente din partea presii poloneze și a conducătorilor echipelor.

● Meciuri internaționale în perspectivă: echipa feminină Stara Zagora (R.P. Bulgaria) va întoarce vizita făcută de Energia Constructorilor evoluind la 12 oct. — în Capitală — în compania acesteia, la 14 oct. la Orașul Stalin cu Voința și la 16 oct. la București cu Progresul Oradea. O altă echipă feminină care va juca la noi va fi Partizan Belgrad. Ea va întâlni la sfîrșitul lunii formațiile bucureștene Energia Constructorilor și Știința Învățămînt. Asociația Dinamo proiectează organizarea unui turneu în Capitală cu participarea echipei turce Moda Sport și a unei echipe italiene. Din partea noastră ar urma să participe U.C.A. și Dinamo Buc.

Noi oaspeți sportivi de peste hotare Ne vizitează echipele feminine de volei Partizan Belgrad și Septemvri Sofia

Sala Dinamo din Capitală găzduiește săptămîna aceasta un interesant turneu pe care-l efectuează echipa feminină de volei „Partizan“ Belgrad campioană a Jugoslaviei. Programul acestui turneu, care este completat cu întâlniri între formații fruntașe ale voleiului românesc și cu meciuri de baschet din cadrul campionatului republican, este următorul: JOI DE LA ORA 17: Energia București — Locomotiva București (volei feminin), Progresul București — Partizan Belgrad (volei feminin); SIMBĂTA DE LA ORA 16,30: Știința I.C.F. — Voința Orașul Stalin (baschet feminin), Știința

De pe PISTELE DE ATLETISM ale Lumii

BUDAPESTA (prin telefon). — Simbăta și duminică s-a desfășurat întâlnirea dintre echipele masculine și feminine de atletism ale Ungariei și Angliei. La bărbați victoria a revenit atleților maghiari cu 108-104 iar la femei atletole engleze cu 70-43. Iată rezultatele cele mai bune: FE-MEI: 4x100 m.: 1. Anglia 45,2; 800 m.: Perkins (A) 2:07,3; sulita: Vigh (U) 52,69 (record maghiar); lungime: Hopkins (A) 6,11 m.; 100 m.: Paul (A) 11,6; 200 m.: Paul (A) 23,7; 80 m.g.: Gyarmati (U) 11,2. BARBAȚI: 1500 m.: 1. Rozsavölgyi (U) 3:41,0; 2. Tabori (U) 3:42,0; 3. Hewson (A) 3:43,2; lungime: Cruttendem (A) 7,41 m.; disc: Klics (U) 52,25; 5000 m.: Chattaway (A) 13:59,6; 2. Ibbotson (A) 14:00,6; 3. Iharos (U) 14:03,4; 4x100 m.: Ungaria 40,6!; 400 m.: Higgins (A) 47,3; 100 m.: Kiss (U) 10,5; înălțime: Hagya (U) 1,90 m.; 10.000 m.: Norris (A) 29:26,4; 3000 m. obstacole: Disley (A) 8:47,6; greutate: Savidge (A) 16,39 m.; sulita: Krasznai (U) 71,22 m.; ciocan: Csermak (U) 62,59; 4x400: Anglia 3:10,9.

● La Belgrad au luat sfîrșit duminică întrecerile din cadrul campionatelor masculine de atletism ale R.P.F. Jugoslaviei. Un nou record în proba de săritură cu prăjina a stabilit campionul țării Milakov care a trecut stacheta înălțată la 4,31 m. Alte rezultate: 200 m. plat: Petrovic 21"7/10 (re-

cord egalat), 5000 m. plat: Murgosa 14"10"0.

La Lubjana, cu prilejul desfășurării campionatelor feminine ale R.P.F. Jugoslaviei atleta Kalusevic a stabilit un nou record iugoslav în proba de aruncarea suliței cu o performanță de 48,80 m. Vechiul record era de 47,18 m.

● În zilele de 29 și 30 septembrie la Atena a avut loc întâlnirea athletică internațională dintre echipele Greciei și Egiptului. Victoria a revenit atleților greci cu rezultatul de 132—76 puncte.

Iată câteva rezultate înregistrate: lungime: Spiropoulos (Grecia) 7,13 m.; 200 m. plat: Iusef Zein (Egipt), 22"3/10. 400 m. garduri: Cambadellis (Grecia) 54"5/10; disc: Cunadis (Grecia) 50,98 m.; înălțime: Efstatidis (Grecia) 1,90 m.

● Silvano Meconi a stabilit un nou record italian la aruncarea greutății lansînd bila de metal la 16,74 m. Vechiul record îi aparținea din 1955 cu o performanță de 16,51 m.

● Într-un concurs desfășurat la Linköping, suedezul Stig Pettersson a reușit un valoros record personal trecînd stacheta înălțată la 2,05 m.

● Haarrhoff a egalat recordul Franței pe 400 m. parcurgînd turul de pistă în 47,3 sec.

● Săritorul cu prăjina M. Richards (Australia) a reușit recent o performanță de 4,24 m. În același concurs tînăra Willis a sărit 6,02 m. în lungime iar Sloper a aruncat greutatea la 14,63 m.

Despre starturi și sulți...

În numărul din 25 septembrie al ziarului parizian „L'Equipe“ citim un interesant articol semnat de Gaston Meyer, gazetarul francez care a asistat la campionatele internaționale de atletism de la București. În acest articol, ziaristul străin aduce interesante observații cu privire la unele amănunte organizatorice ale marii competiții. Articolul începe cu următoarea apreciere: „Campionatele internaționale ale Romîniei, după cum am subliniat, au fost organizate de o manieră impecabilă din punct de vedere material. Au existat totuși câteva mici imperfecțiuni tehnice pe care ținem să le relevăm, aceasta pentru a atrage atenția tuturor asupra citorva puncte particulare, ce pot fi însă de interes general...“ Criticile lui Gaston Meyer se rezumă la două puncte, care fac de altfel și titlul articolului: „Despre starturi și despre metodele pentru aruncări“.

Ziaristul francez remarcă în mod just că starturile n-au fost unele de cel mai ridicat nivel. „Un bun starter — scrie Meyer — nu trebuie niciodată să tragă un foc după „furtul“ manifest al pecării, ceea ce necesită o inușită rechemare la start... Tocmai aceste rechemări au fost prea numeroase la București, demonstrînd o lipsă a reflexelor la starter... În acest caz, la a treia sau a patra rechemare, starterul are tendința de a da drumul concurenților oricum. Aceștia din urmă ghicesc momen-

tul și... profită. Consecință: pecării lansate...“

În privința materialelor de aruncat, Gaston Meyer remarcă: — De asemenea cu justețe, — că într-o competiție de anvergura celei de la București nu este admisibil ca arbitri să omologheze rezultate obținute cu sulițele aduse de concurenții...

● La Forest Hills (S.U.A.) a început simbăta întâlnirea de tenis din cadrul „Cupei Davis“ dintre echipele S.U.A. și Italia cîștigătoarele zonei americane și respectiv europene. După primele zile S.U.A. conduce cu 3-0, asigurîndu-și astfel victoria.

● În localitatea Hoff (R.F. Germană) echipa de lupte clasice a Turciei a întrecut reprezentativa Germaniei Occidentale cu 5-3.

● La 27 septembrie s-a desfășurat la Praga întâlnirea internațională de baschet dintre echipa campioană a S.U.A., Seattle Buchan Backers și echipa selecționată a orașului Praga. Baschetbaliștii americani au obținut victoria cu scorul de 65—67 (53—42).

● La Brno echipa americană de baschet Seattle Buchan Backers a întrecut reprezentativa orașului cu 59—54.

● Inotătorii sovietici care se află la Budapesta au obținut duminică câteva rezultate remarcabile: 100 m. Iiber Sorokin 57,2. 2. Balandin 57,3. 200 m. Iiber Strujanov 2:11,6. 100 m. spate Kovalgin 1:07,5. Inotătorul maghiar Acs a obținut 1:04,1 la 100 m. fluturător iar inotătoarea Killerman a realizat 2:55,6 la 200 m. bras.

● Zilele trecute a avut loc la Paris congresul Federației internaționale de rugbi amator (F.I.R.A.). S-a discutat problema includerii unei competiții de rugbi în programul Jocurilor Olimpice care vor avea loc la Roma în 1960. De asemenea a fost adoptată o rezoluție privitoare la schimbarea de arbitri în meciurile intercluburi disputate în fiecare țară membră a Federației. Congresul a aprobat afilierea federației de rugbi a Marocului și a înscris ca membră (provizorie) Federația de specialitate din R. D. Germană.

Președinte al noului birou al Federației a fost ales M. R. Crabos (Franța). Reprezentantul federației romine de rugbi, A. Gruița, a fost ales consilier. Din comisia tehnică face parte și un reprezentant al țării noastre V. Vardeja.

Fotbalul PESTE HOTARE

ECHIPA JUGOSLAVIEI NU ȘI-A REGĂSIT CADENȚA...

Duminică, reprezentativa de fotbal a R. Cehoslovaciei a adăugat o nouă verigă la lanțul victoriilor internaționale obținute în acest an în compania echipelor din Europa. Cu excepția turneului din America de Sud, unde au jucat în condiții dificile, după deplasări oboșitoare, fotbalistii cehoslovaci nu au înregistrat nici o înfrîngere. Mai mult, nu trebuie să uităm că din cele 4 întâlniri susținute pînă acum echipa cehoslovacilor a obținut 3 victorii în deplasare în cadrul competiției „Cupa Dr. Geră“.

La Belgrad, jucătorii cehoslovaci au demonstrat o mare combativitate. Cu toate că în primele minute de joc ei au trebuit să facă față unor puternice atacuri ale înaintașilor iugoslavi care au căutat să forțeze victoria, au reușit să țină în șah echipa gazdă și să înscrie în momentul cînd jucau în 10 oameni. La o ciocnire cu un fundas iugoslav, centrul atacant Feurdeis s-a lovit și a trebuit să stea câteva minute pe tușă. Condiția fizică și viteză și-au spus cuvîntul și echipa cehoslovacilor a fost aceea care a avut multă vreme inițiativa. După relatările cronicilor postului de radio Belgrad, formația iugoslaviei a avut o comportare mult mai bună decît în meciul cu echipe-

pa Ungariei. În special în primele 25 de minute atacanții iugoslavi au combinat și au pasat cu multă precizie apoi însă, s-au enervat, nu au mai reușit să-și facă jocul fiind depășiți de echipa oaspe.

În urma rezultatului de duminică clasamentul competiției este următorul:

Ungaria	5	2	1	25:15	12
Cehoslovacia	5	4	0	16:9	8
Austria	2	2	2	11:15	6
Jugoslavia	1	3	3	10:10	5
Elveția	0	1	3	7:14	1
Italia	2	0	2	7:6	0

Într-un meci contînd pentru eliminările campionatului mondial de fotbal duminică la Viena echipa reprezentativă a Austriei a învins echipa selecționată a Luxemburgului cu scorul de 7—0.

Echipa braziliană de fotbal America Belo Horizonte a jucat la 30 septembrie un al doilea meci cu echipa Gornik Zabrze. Fotbaliștii brazilieni au obținut victoria cu scorul de 2—0.

În continuarea turneului pe care-l întreprinde în Africa de Sud echipa cehoslovacilor de fotbal Dinamo Praga a învins simbăta la Capetown echipa selecționată a provinciei de vest cu scorul de 3—0 (2—0).